



## Határozatok Tára

AZ EURÓPAI UNIÓ KÖZSZOLGÁLATI TÖRVÉNYSZÉKÉNEK ÍTÉLETE (első tanács)

2011. július 5.\*

„Közszolgálat — Szerződéses alkalmazott — Alkalmazási feltételek — Fizikai alkalmasság — A felvételt megelőző orvosi vizsgálat — A természetes személyek védelme a személyes adatok kezelése tekintetében — Orvosi titok — Egészségügyi adatok intézmények közötti továbbítása — A magánélet tiszteletben tartásához való jog”

Az F-46/09. sz. ügyben,

az EK 236. cikk és az EA 152. cikk alapján,

V (az Európai Parlament szerződéses alkalmazotti állására jelentkező pályázó, lakóhelye: Brüsszel [Belgium], képviselik: É. Boigelot és S. Woog ügyvédek)

felperesnek,

támogatja:

az **európai adatvédelmi biztos** (képviselek: V. Pérez Asinari és H. Kranenborg, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó,

az **Európai Parlament** (képviselek: K. Zejdová és S. Seyr, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

benyújtott keresete tárgyában,

A KÖZSZOLGÁLATI TÖRVÉNYSZÉK (első tanács),

tagjai: S. Gervasoni elnök (előadó), H. Kreppel és M. I. Rofes i Pujol bírák,

hivatalvezető: R. Schiano tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2011. március 8-i tárgyalásra,

meghozta a következő

\* Az eljárás nyelve: francia.

## Ítéletet

- 1 A Közszolgálati Törvényszék Hivatalához 2009. október 5-én érkezett keresetlevelében V előterjesztette a jelen keresetet, amely elsődlegesen egyrészt a 2008. december 19-i határozat megsemmisítésére irányul, amely határozatban az Európai Parlament személyzeti igazgatási egységének igazgatója felvételi alkalmatlanság miatt visszavonta a neki 2008. december 18-án tett állásajánlatot, másrészt a Parlament orvosszakértője 2008. december 18-i véleményének megsemmisítésére, valamint a felperest állítólag ért kár megtérítésére.

### Jogi háttér

- 2 Az Európai Unió egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételek 82. cikkének (3) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A szerződéses alkalmazottat csak a következő feltételekkel lehet felvenni:

[...]

d) fizikailag alkalmas a feladatai ellátására; [...]

- 3 Az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek 83. cikke értelmében:

„A felvétel előtt a szerződéses alkalmazottat az intézmény egyik orvosa megvizsgálja annak érdekében, hogy az intézmény meggyőződhessen arról, hogy megfelel a 82. cikk (3) bekezdésének d) pontjában előírt követelményeknek.

A[z Európai Unió tisztviselőinek] személyzeti szabályzat[a] 33. cikkét analógia útján kell alkalmazni.”

- 4 Az Európai Unió tisztviselőinek személyzeti szabályzata (a továbbiakban: személyzeti szabályzat) 33. cikkének második bekezdése szerint:

„Ha az első bekezdésben előírt orvosi vizsgálat eredménye kedvezőtlen, a pályázó e kedvezőtlen orvosi szakvélemény intézmény által történt közlését követő 20 napon belül kérheti, hogy ügyét a kinevezésre jogosult hatóság által az intézmény [helyesen: intézmények] orvosai köréből választott három orvosból álló orvosi bizottsághoz véleményezésére nyújtsák be. Az orvosi bizottság meghallgatja az eredeti kedvezőtlen véleményt kiadó intézményi orvost. A pályázó az orvosi bizottság elé terjesztheti az általa választott orvos véleményét. Ha az orvosi bizottság véleménye megerősíti az első bekezdésben előírt orvosi vizsgálat következtetéseit, a pályázó fizeti a díjak és a járulékos költségek 50%-át.”

- 5 A Parlament Elnökségének a tisztviselők és egyéb alkalmazottak felvételére vonatkozó belső szabályokról szóló 2004. május 3-i határozata (a továbbiakban: belső szabályok) 15. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Az alkalmazási feltételek 83. cikkének megfelelően a szerződéses alkalmazott orvosi vizsgálaton vesz részt a munkába állás előtt. A vizsgálat eredménye egy évig érvényes, de az intézmény foglalkozás-egészségügyi szakorvosa [helyesen: orvosszakértője] szükség esetén rövidebb érvényességi időt is meghatározhat.”

- 6 Az Európai Bizottság egészségügyi szolgálatának eljárási útmutatója szerint, ha az érintett nem lép szolgálatba, az alkalmasságról vagy alkalmatlanságról szóló vélemény aláírásától számított hat hónap elteltével archiválni kell az iratokat.

- 7 A személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása [helyesen: kezelése] tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2000. december 18-i 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2001. L 8., 1. o., magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 26. kötet, 102. o.) 1. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„E rendeletnek megfelelően, az Európai [Uniót] létrehozó szerződések által vagy azok alapján létrehozott intézmények és szervek, a továbbiakban »[uniós] intézmények és szervek« gondoskodnak [helyesen: a jelen rendeletnek megfelelően gondoskodnak] a természetes személyek alapvető jogainak és szabadságainak – különösen a magánélet tiszteletben tartásához való joguknak – a személyes adatok feldolgozásával [helyesen: kezelésével] összefüggő védelméről, továbbá nem korlátozzák és nem is tiltják egymás között a személyes adatok szabad áramlását, illetve [helyesen: nem is tiltják a személyes adatok ezen intézmények és szervek közötti, illetve] a 95/46/EK irányelv végrehajtására a tagállamok által elfogadott nemzeti jogszabályok hatálya alá tartozó címzettekhez történő szabad áramlását.”

- 8 A 45/2001 rendelet 4. cikke szerint:

„(1) A személyes adatok:

- a) feldolgozását [helyesen: kezelését] tisztességesen és törvényesen [helyesen: jogszerűen] kell végezni;
- b) gyűjtése csak meghatározott, egyértelmű és törvényes [helyesen: kifejezett és jogszerű] célból történhet, és további feldolgozása [helyesen: kezelése] nem végezhető e célokkal összeférhetetlen módon. A személyes adatok további feldolgozása [helyesen: kezelése] történelmi, statisztikai vagy tudományos célokra nem tekintendő összeférhetetlennek, amennyiben az adatkezelő biztosítja a megfelelő garanciákat, különösen annak biztosítása érdekében, hogy az adatokat semmilyen más célból ne dolgozzák fel [helyesen: kezeljék], és ne használják fel egy konkrét személlyel kapcsolatos intézkedések vagy döntések alátámasztásához;
- c) gyűjtésük és/vagy további feldolgozásuk [helyesen: kezelésük] célja szempontjából megfelelőek, relevánsak és nem túlzott mértékűek;
- d) pontosak, és ha szükséges, időszerűek kell legyenek; minden ésszerű intézkedést meg kell tenni annak érdekében, hogy a hibás vagy hiányos adatok, tekintettel gyűjtésük vagy további feldolgozásuk [helyesen: kezelésük] céljaira, törlésre vagy helyesbítésre kerüljenek;
- e) tárolásának olyan formában kell történnie, amely az érintettek azonosítását csak az adatok gyűjtése vagy további feldolgozása [helyesen: kezelése] céljainak eléréséhez szükséges ideig teszi lehetővé. A közösségi intézmény vagy szerv rendelkezik arról, hogy a történelmi, statisztikai vagy tudományos célból hosszabb ideig tárolandó személyes adatokat anonim adatként kell tárolni, vagy ha ez nem lehetséges, az érintettek személyazonosságát titkosítani kell. Az adatok kizárólag történelmi, statisztikai vagy tudományos célokra használhatók fel.

(2) Az adatkezelő feladata gondoskodni arról, hogy az (1) bekezdés rendelkezései teljesüljenek.”

- 9 A 45/2001 rendelet 6. cikke értelmében:

„A 4., 5. és 10. cikk sérelme nélkül:

- (1) A személyes adatok feldolgozása [helyesen: kezelése] csak abban az esetben történhet az adatgyűjtés céljától eltérő célból, ha [az uniós] intézmény vagy szerv belső szabályai kifejezetten megengedik a cél megváltoztatását.

[...]”

10 A 45/2001 rendelet 7. cikke szerint:

„A 4., 5., 6. és 10. cikk sérelme nélkül:

(1) A személyes adatok csak abban az esetben továbbíthatók a közösségi intézményeken vagy szerveken belül vagy azok között, ha az adatok a címzett hatáskörébe tartozó feladatok jogszerű végrehajtásához szükségesek.

[...]”

11 A 45/2001 rendelet 10. cikkének (1)–(3) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) Tilos az olyan személyes adatok feldolgozása [helyesen: kezelése], amelyekből következtetni lehet a faji vagy etnikai hovatartozásra, a politikai véleményre, a vallási vagy világnézeti meggyőződésre, a szakszervezeti tagságra, az egészségi állapotra vagy a szexuális életre.

(2) Az (1) bekezdést nem lehet alkalmazni abban az esetben, ha:

a) az érintett kifejezett hozzájárulását adta az említett adatok feldolgozásához [helyesen: kezeléséhez], kivéve ha a közösségi intézmény vagy szerv belső szabályai úgy rendelkeznek, hogy az (1) bekezdésben említett tilalom alól nem engedhető kivétel az érintett hozzájárulásával sem; illetve

b) az adatfeldolgozás [helyesen: adatkezelés] az adatkezelő munkajogi kötelezettségeinek és meghatározott jogainak [helyesen: az adatkezelő egyedi munkajogi kötelezettségeinek és jogainak] való megfelelés érdekében szükséges, amennyiben az Európai [Uniót] létrehozó szerződések vagy az azok alapján elfogadott más jogi eszközök ezt lehetővé teszik, illetve, szükség esetén, amennyiben az európai adatvédelmi biztos – a megfelelő biztosítékok mellett – ehhez hozzájárul [...]

(3) Az (1) bekezdés nem alkalmazható, ha az adatok feldolgozása [helyesen: kezelése] megelőző egészségügyi, orvosi diagnosztikai célból, gondozás vagy kezelés alkalmazása vagy egészségügyi szolgáltatások igazgatása [helyesen: nyújtása] céljából szükséges, és ha az adatokat szakmai titoktartás hatálya alá tartozó egészségügyi szakember vagy azzal egyenértékű titoktartás hatálya alá tartozó más személy dolgozza fel [helyesen: kezeli].”

### **A jogvita alapját képező tényállás**

12 1997. február és 2006. március között a felperes a Bizottság több szervezeti egységénél is dolgozott kisegítő vagy helyettesítő alkalmazottként, összesen mintegy három évig. Konkrétabban utoljára helyettesítő asszisztens volt az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) „Más szervezetekkel közös vizsgálatok” elnevezésű egységénél 2005. szeptembertől 2006. márciusig.

13 Egy 2006. február 27-i feljegyzésben arról tájékoztatták a felperest, hogy sikeresen teljesítette a 25 tagállamból titkársági területen felvételre kerülő szerződéses alkalmazottak kiválasztására irányuló, úgynevezett CAST 25 vizsgát. Ennek következtében a nevét felvették a sikeres pályázóknak az Európai Személyzeti Felvételi Hivatal (EPSO) által összeállított végleges adatbázisába, amelynek érvényessége három évig tartott.

14 2006. júniusban a Bizottság két főigazgatósága is kinyilvánította a felperes felvételére irányuló szándékát.

- 15 A felperest az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek 83. cikkének megfelelően orvosi vizsgálaton való részvételre kérték annak felmérése érdekében, hogy alkalmas-e a feladatai ellátására.
- 16 2006. június 26-án a Bizottság brüsszeli (Belgium) egészségügyi szolgálatának helységeiben sor került a felvételt megelőző orvosi vizsgálatra, a felperest Dr. K. vizsgálta meg.
- 17 2006. június 29-én a felperes e-mailben fordult F.-hez, a Bizottság egészségügyi szolgálatának vezetőjéhez, amelyben azt panaszolta, hogy Dr. K. nem megfelelő magatartást tanúsított vele szemben a 2006. június 26-i, felvételt megelőző orvosi vizsgálat alkalmával.
- 18 2006. júliusban F. kivizsgálta a panaszt: egyrészt meghallgatta Dr. K.-t, aki tagadta a neki felrótt cselekményeket, másrészt fogadta a felperest.
- 19 A vizsgálat eredményeként, bár semmi nem bizonyította a Dr. K.-nak felrótt cselekményeket, a felperes ügyének intézését egy másik orvosra bízta.
- 20 2006. szeptember 26-án a Bizottság orvosszakértője véleményében fizikailag alkalmatlannak nyilvánította a felperest.
- 21 2006. november 9-i levelében S., a Személyzeti és Igazgatási Főigazgatóság igazgatója arról tájékoztatta a felperest, hogy nem teljesítette a feladatai ellátásához szükséges fizikai alkalmassági feltételeket, és hogy a személyzeti szabályzat 33. cikke második bekezdésének megfelelően húsz napon belül kérheti, hogy az ügyéről orvosi bizottság nyilvánítson véleményt.
- 22 2006. november 18-i levelében a felperes kérte, hogy az ügyéről orvosi bizottság nyilvánítson véleményt.
- 23 2007. április 17-i, egyhangúlag elfogadott véleményében az orvosi bizottság azt írta, hogy az érintett aktájába tartozó valamennyi irat vizsgálata alapján, illetve pszichiátriai szakvélemény igénylését követően az a „véleménye, hogy [a felperes] nem [teljesítette] a feladatai ellátásához szükséges alkalmassági feltételeket”. Az orvosi bizottság a véleménye végén azt írta, hogy „a megállapítások orvosi indokolását orvosi titokként kezelve [elküldte a Bizottság egészségügyi szolgálatának]”.
- 24 2007. május 15-i levelében a Bizottság arról tájékoztatta a felperest, hogy „az orvosi bizottság véleménye szerint [másolat csatolva], [a felperes] nem teljesít[ette] a feladat[ai] ellátásához szükséges fizikai alkalmassági feltételeket”. E levélben az is szerepelt, hogy „[a] megállapítások orvosi indokolását orvosi titokként kezelve elküld[te] a Bizottság egészségügyi [s]zolgálat[á] [v]ezetőjének Brüsszelbe, aki azt csatol[ta a felperes] egészségügyi aktájá[hoz]”.
- 25 2007. május 9-én a felperes panaszt tett e határozat ellen.
- 26 2007. július 12-i határozatában a Bizottság elutasította a panaszt.
- 27 2008. március 4-én a felperes keresetet nyújtott be többek között a 2007. május 15-i határozat ellen F-33/08 ügyszámon. 2009. október 21-i ítéletében a Közszolgálati Törvényszék elutasította ezt a keresetet. Az Európai Unió Törvényszéke az elé terjesztett fellebbezéssel kapcsolatos eljárás keretében a (T-510/09. P. sz., V kontra Bizottság ügyben) 2011. június 5-én hozott ítéletében megerősítette a kereset elutasítását.
- 28 Miután 2008. december 9-i feljegyzésében a Parlament egészségügyi szolgálata arra kérte a Bizottság egészségügyi szolgálatát, hogy küldje el a felperes egészségügyi aktáját, a Parlament 2008. december 10-i levelében szerződéses alkalmazotti, a főtitkárságon betöltendő, a II. csoportba tartozó állásra vonatkozó ajánlatot tett a felperesnek a 2009. február 2-től augusztus 2-ig terjedő időszakra. E levélben az szerepelt, hogy az ajánlatot azzal a feltétellel tették, ha teljesülnek az egyéb alkalmazottakra

vonatkozó alkalmazási feltételek 82. cikkében szereplő felvételi feltételek, és a felvételt megelőző orvosi vizsgálat pozitív eredménnyel zárul. Egyben felhívták a felperest arra, hogy legfeljebb két héten belül küldje el telefaxon a szükséges iratokat, különösen az összes korábbi munkáltatója által kiállított igazolásoknak az eredetivel egyező, hitelesített másolatát. Ugyanezen a napon a felperes felvételi aktájának kezelésével megbízott személy e-mailben tájékoztatta a felperest többek között a felvételt megelőző orvosi vizsgálat lefolyásáról, és felhívta, hogy hozzon magával egy igazolványképet „az egészségügyi akt[ája] elkészítéséhez”.

- 29 2008. december 10-i e-mailjében a felperes elfogadta a Parlament állásajánlatát. Ugyanezen a napon egy másik e-mailben arról tájékoztatta a Parlamentet, hogy nem tudja tizenöt napon belül telefaxon elküldeni a kért dokumentumokat, mivel külföldre utazik, és a karácsonyi időszakra tekintettel januárig haladékot kért.
- 30 2008. december 10-i levelében a Parlament a 2009. január 7-én sorra kerülő, felvételt megelőző orvosi vizsgálaton való részvételre kérte fel a felperest. E levélben a lap alján szerepelt a Parlament brüsszeli egészségügyi szolgálata hat orvosának neve. A levelet Dr. B. írta alá. Az említett hat orvos között szerepelt Dr. K., aki a felperes Bizottsághoz való felvételét megelőző orvosi vizsgálatot lefolytatta, és akinek a magatartását a felperes kifogásolta.
- 31 2008. december 11-i e-mailjében a felperes aktájának kezelésével megbízott személy azt válaszolta a felperesnek, hogy nem jelent problémát, ha januárban küldi el a kért dokumentumokat, mivel a felvételt 2009. február 2-től tervezték.
- 32 2008. december 12-én a felperes saját elhatározásából, vérvizsgálatok elvégzése céljából elment a brüsszeli Parc Léopold klinikára.
- 33 2008. december 12-én a Parlament egészségügyi szolgálata megkapta a felperes felvételi egészségügyi aktájának másolatát, amely akta eredetije a Bizottság irattárába került, miután ezen intézmény megtagadta a felperes felvételét.
- 34 2008. december 18-i véleményében a Parlament orvosszakértője, miután megtekintette a Bizottság által küldött iratokat, megállapította, hogy a felperes fizikailag alkalmatlan „bármely európai intézményben bármilyen feladat ellátására”. E vélemény „A Bizottságnál Brüsszelben lefolytatott 2006. [június] 26-i orvosi vizsgálat eredménye” címet viseli, és azon a megállapításon alapul, hogy 2006. szeptember 26-án a Bizottság orvosszakértője alkalmatlannak nyilvánította a felperest, amely alkalmatlanságot 2007. április 17-én a felülvizsgálati orvosi bizottság megerősített, és amely „jelenleg is fennáll bármely európai intézmény bármely munkaköre tekintetében”.
- 35 2008. december 19-i levelében a Parlament tájékoztatta a felperest az alkalmatlanságát megállapító, fent említett 2008. december 18-i véleményről, és visszavonta a neki 2008. december 10-én tett állásajánlatot (a továbbiakban: vitatott határozat). E levélben a Parlament először is emlékeztette a felperest arra a kötelezettségére, hogy értesítenie kellett volna a múltban bármely más intézménynél elvégzett, felvételt megelőző orvosi vizsgálatról, annak érdekében, hogy elősegítse a felvételi eljárást, és lehetővé tegye az említett intézménynél lévő egészségügyi akta továbbítását. Ezenfelül a Parlament jelezte, hogy megkapta a felperes Bizottságnál lévő egészségügyi aktáját, miután a CAST adatbázisból tudomást szerzett arról, hogy az érintett korábban az említett intézménynél dolgozott.
- 36 2009. január 5-i levelében a felperes a személyzeti szabályzat 90. cikkének (2) bekezdése alapján panaszt terjesztett elő a vitatott határozat ellen. A Parlament azt állítja – és ezt semmi nem cáfolja –, hogy a panasz 2009. január 7-én érkezett meg hozzá.

- 37 2009. január 26-i és március 13-i e-mailjeiben a felperes kiegészítette a panaszt. Ezenfelül kérte, hogy küldjék el neki a 2008. december 12-én a Parc Léopold klinikán, illetve a 2006. június 26-án a Bizottság egészségügyi szolgálata által elvégzett vérvétel eredményét, továbbá megvádolta Dr. K.-t azzal, hogy meghamisította ezen orvosi vizsgálatok eredményét.
- 38 2009. február 18-án a felperes újabb vérvizsgálatot végeztetett, amely az általa hivatkozott források szerint a „2008. december 12-i vérvizsgálat eredményétől való jelentős és első ránézésre nehezen magyarázható eltérést” mutatott ki.
- 39 2009. április 30-i levelében a Parlament arról tájékoztatta a felperest, hogy visszautasítja azokat a vádakokat, amelyek szerint Dr. K. meghamisította a fent említett vérvizsgálatok eredményét.
- 40 2009. május 7-én a panaszt elutasító hallgatólagos határozat született.
- 41 2009. május 12-i levelében a Parlament közölte a felperessel a vérvizsgálatok eredményét.
- 42 2009. június 24-i, a felperessel 2009. július 2-án közölt levelében a Parlament főtitkára kifejezett határozattal is elutasította a panaszt.

### **A felek kérelmei és az eljárás**

- 43 A felperes azt kéri, hogy a Közzolgálati Törvényszék:
- a határozata meghozatala előtt kötelezze a Parlamentet egyrészt arra, hogy az egészségügyi aktájából távolítsa el a 2008. december 12-én a Parc Léopold klinikán elvégzett vérvizsgálat eredményét amiatt, hogy azt Dr. K. meghamisította, másrészt arra, hogy az egészségügyi aktájából távolítsa el, illetve az aktában cserélje ki vagy javítsa ki azokat a rossz válaszokat, amelyeket a Dr. K. által gyakorolt nyomás hatására adott a Bizottságnál végzett, felvételt megelőző orvosi vizsgálat alkalmával;
  - semmisítse meg a vitatott határozatot;
  - semmisítse meg az orvosszakértő 2008. december 18-i véleményét;
  - kötelezze a Parlamentet arra, hogy végezzen valódi, felvételt megelőző orvosi vizsgálatot, amely nem különbözteti meg őt hátrányosan, továbbá újból hirdesse meg azt az állást, amelyet a Parlament Tájékoztatási Főigazgatóságán ajánlottak neki;
  - kötelezze a Parlamentet arra, hogy fizessen neki 70 000 eurót – és késedelmi kamatot – az őt állítólag ért nem vagyoni és vagyoni kár címén;
  - kötelezze a Parlamentet a költségek viselésére.
- 44 A Parlament azt kéri, hogy a Közzolgálati Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet;
  - kötelezze a felperest valamennyi költség viselésére.
- 45 2010. február 12-i, pervezető intézkedésekről szóló levelében a Közzolgálati Törvényszék felhívta a Parlamentet, hogy nyújtsa be a Parlament Elnökségének a tisztviselők és egyéb alkalmazottak felvételére vonatkozó belső szabályokról szóló 2004. május 3-i határozatát. A Parlament eleget tett e felhívásnak.

- 46 2010. április 12-i levelében a Közzolgálati Törvényszék pervezető intézkedést fogadott el az eljárási szabályzat 58. cikke 2. §-ának második bekezdése alapján, amellyel felhívta a Bizottságot, hogy ismertesse többek között az egészségügyi adatok más intézménynek való továbbítására vonatkozó belső szabályait, illetve azokat a ténybeli körülményeket, amelyek között a V-re vonatkozó adatokat továbbította a Parlamentnek. 2010. április 23-i levelében a Bizottság eleget tett ezen intézkedésnek.
- 47 2010. április 12-i levelében a Közzolgálati Törvényszék egyrészt pervezető intézkedéssel felhívta a Parlamentet, hogy ismertesse azokat a ténybeli körülményeket, amelyek között a felperesre vonatkozó egészségügyi adatokat továbbították neki, másrészt az eljárási szabályzat 111. cikke 1. §-ának megfelelően felhívta a Parlamentet, hogy tegyen észrevételt arra vonatkozóan, hogy szükségesnek tartja-e felhívni az európai adatvédelmi biztos figyelmét a beavatkozás lehetőségére. 2010. április 23-i levelében a Parlament eleget tett a pervezető intézkedésnek, illetve arról tájékoztatta a Közzolgálati Törvényszéket, hogy nem kíván észrevételt tenni az európai adatvédelmi biztos figyelmének a beavatkozás lehetőségére való felhívása lehetőségéről.
- 48 2010. április 12-i levelében a Közzolgálati Törvényszék az eljárási szabályzat 111. cikke 1. §-ának megfelelően felhívta a felperest, hogy tegyen észrevételt az európai adatvédelmi biztos figyelmének a beavatkozás lehetőségére való felhívásának szükségességéről. 2010. április 23-i levelében a felperes azt válaszolta, hogy ezt kívánatosnak tartja.
- 49 A Közzolgálati Törvényszék úgy ítélte meg, hogy nem szükséges a Bizottságot felhívni arra, hogy avatkozzon be a jelen jogvitába, mivel ez az intézmény a fent említett pervezető intézkedés keretében már megadta a Közzolgálati Törvényszéknek az ügyben szükséges kiegészítő információkat. Ezenfelül a jelen jogvitában a Bizottság jogai nem sérülhettek közvetlenül, mivel egyik kereseti kérelem sem irányul ezen intézmény valamely aktusa ellen.
- 50 2010. április 23-i e-mailjében a felperes azt tudatta a Közzolgálati Törvényszékkal, hogy felfüggesztette az ügyvédjének adott megbízást addig, amíg a Bíróság határozatot nem hoz arról a kérelméről, hogy vonja el az ügyet a Közzolgálati Törvényszéktől.
- 51 A Közzolgálati Törvényszék és a felperes közötti levél- és e-mailváltást, jelesül a hivatalvezető 2010. május 20-i levelét, illetve a Közzolgálati Törvényszék elnöke 2010. június 10-i levelét követően a felperes 2010. június 15-i, a Közzolgálati Törvényszék elnökének címzett levelében megerősítette, hogy fenntartja a Közzolgálati Törvényszék elé terjesztett keresetét, illetve a jelen ügyre vonatkozóan É. Boigelot-nak adott képviseleti megbízást. Ez a felperestől származó levél nem került az aktába. 2010. július 1-jei levelében É. Boigelot megerősítette, hogy továbbra is a felperes megbízott képviselője ebben az ügyben. E levélhez mellékelte a felperes 2010. június 15-i levelét.
- 52 2010. július 8-i levelében a Közzolgálati Törvényszék felhívta az európai adatvédelmi biztost, hogy jelezze, kíván-e beavatkozni a jelen ügybe. E levélben a Közzolgálati Törvényszék különösen hangsúlyozta többek között, hogy a felperes a 45/2001 rendelet 6. és 7. cikkének megsértésére hivatkozott.
- 53 2010. augusztus 31-i levelében az európai adatvédelmi biztos azt válaszolta, hogy be kíván avatkozni a jelen ügybe a felperes kereseti kérelmeinek támogatására.
- 54 2010. szeptember 16-i levelében a Közzolgálati Törvényszék az eljárási szabályzat 111. cikke 2. §-ának megfelelően felhívta a feleket, hogy adott esetben jelezzék neki azokat az iratokat, amelyeket titkosnak vagy bizalmasnak tartanak, és ebből következően nem kívánják közölni a beavatkozóval. 2010. szeptember 20-i levelében a Parlament azt válaszolta a Közzolgálati Törvényszéknek, hogy az ügy egyetlen iratát sem tartja titkosnak vagy bizalmasnak. 2010. szeptember 24-i levelében a felperes azt kérte, hogy a jelen ügy irataiban szereplő valamennyi személyes adatát kezeljék bizalmasan az azonosítás bármilyen lehetőségének elkerülése érdekében, és elküldte a Közzolgálati Törvényszéknek a keresetlevele nem bizalmas változatát.



- 55 A Közzolgálati Törvényszék 2010. október 11-i levelében tájékoztatta a feleket arról, hogy helyt adott a felperes bizalmas kezelés iránti kérelmének. A Közzolgálati Törvényszék felhívta a Parlamentet, hogy küldje el neki az ellenkérelem és a 2010. április 23-i levele nem bizalmas változatát, amely levélben többek között jelezte, hogy nem kíván észrevételt tenni az európai adatvédelmi biztosnak az eljárásba való beavatkozási lehetőségéről. A Parlament eleget tett e felhívásnak.
- 56 2010. november 10-i végzésében a Közzolgálati Törvényszék helyt adott az európai adatvédelmi biztos beavatkozási kérelmének.
- 57 2011. január 10-én az európai adatvédelmi biztos előterjesztette beavatkozási beadványát. Ebben kifejti, hogy csak annyiban avatkozik be a felperes kereseti kérelmeinek támogatására, amennyiben azt állítja, hogy a Parlament egészségügyi szolgálatának magatartása ellentétes volt az adatvédelmi szabályokkal.
- 58 2011. február 3-i leveleikben a felek előterjesztették az e beadvánnyal kapcsolatos észrevételeiket.

## A jogkérdésről

### 1. A 2008. december 18-i orvosszakértői vélemény megsemmisítése iránti kérelemről

- 59 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint kizárólag azok a kötelező joghatás kiváltására irányuló intézkedések minősülnek keresettel megtámadható aktusnak vagy határozatnak, amelyek a felperes érdekeit érintik azzal, hogy jelentősen befolyásolják annak jogi helyzetét (az Elsőfokú Bíróság T-6/93. sz., Pérez Jiménez kontra Bizottság ügyben 1994. június 15-én hozott ítéletének 34. pontja). Olyan aktusok vagy határozatok esetén, amelyek kidolgozása több szakaszban, különösen egy belső eljárás végén történik, főszabály szerint csak azon intézkedések minősülnek megsemmisítés iránti keresettel megtámadható intézkedéseknek, amelyek az eljárás befejezéseként véglegesen rögzítik az intézmény álláspontját, a végső határozat előkészítésére irányuló közbenső intézkedések azonban nem (lásd különösen, az orvosi bizottság véleményét illetően az Elsőfokú Bíróság T-394/03. sz., Angeletti kontra Bizottság ügyben 2006. április 11-én hozott ítéletének 36. pontját, valamint a rokkantsági bizottság véleményét illetően a Közzolgálati Törvényszék F-41/06. sz., Marcuccio kontra Bizottság ügyben 2008. november 4-én hozott ítéletének 53. és 54. pontját).
- 60 Az orvosszakértő 2008. december 18-i véleménye a vitatott határozat előkészítő aktusát képezi, így közvetlenül e véleménynek a felperes általi vitatása nem elfogadható. Következésképpen az e vélemény elleni kereseti kérelmet mint elfogadhatatlant el kell utasítani.

### 2. Azon kérelemről, hogy a Közzolgálati Törvényszék rendelje el bizonyos intézkedések meghozatalát

- 61 A felperes azt kéri a Közzolgálati Törvényszéktől, hogy kötelezze a Parlamentet egyrészt arra, hogy az egészségügyi aktájából távolítsa el a 2008. december 12-én a Parc Léopold klinikán elvégzett vérvizsgálat eredményét, másrészt arra, hogy az egészségügyi aktájából távolítsa el, illetve az aktában cserélje ki vagy javítsa ki azokat a rossz válaszokat, amelyeket a Dr. K. által gyakorolt nyomás hatására adott a Bizottságnál végzett, felvételt megelőző orvosi vizsgálat alkalmával. A felperes azt kéri továbbá a Közzolgálati Törvényszéktől, hogy kötelezze a Parlamentet arra, hogy szervezzen új, felvételt megelőző orvosi vizsgálatot, illetve újból hirdesse meg azt az állást, amelyet a Parlament Tájékoztatási Főigazgatóságán ajánlottak neki.
- 62 E kérelmek – amint arra a Parlament hivatkozik – meghagyás iránti kérelmek.
- 63 Márpedig az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az uniós bíróságnak nincs hatásköre arra, hogy meghagyást intézzen az intézményekhez (a Bíróság C-41/88. és C-178/88. sz., Becker és Starquit kontra Parlament ügyben 1989. november 21-én hozott ítéletének [összefoglaló közzététel] 6. pontja;

az Elsőfokú Bíróság T-94/92. sz., X kontra Bizottság ügyben 1994. június 9-én hozott ítéletének 33. pontja; T-172/95. sz., Chesi és társai kontra Tanács ügyben 1998. június 9-én hozott ítéletének 33. pontja, valamint T-300/97. sz., Latino kontra Bizottság ügyben 1999. december 15-én hozott ítéletének 28. pontja és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; a Közzolgálati Törvényszék F-57/06. sz., Hinderyckx kontra Tanács ügyben 2007. november 7-én hozott ítéletének 65. pontja).

64 Következésképpen a fent említett kérelmeket mint elfogadhatatlanokat el kell utasítani.

### *3. A vitatott határozat megsemmisítése iránti kérelemről*

65 A felperes lényegében négy jogalapra hivatkozik:

- az első jogalap a Parlament orvosszakértője véleményének szabálytalanságán alapul, amelyet ezen orvosszakértő a Bizottság egészségügyi szolgálatától származó, több mint kétéves dokumentumok alapján alkotott az érintett előzetes klinikai és pszichológiai vizsgálata nélkül;
- a második jogalap a személyzeti szabályzat 33. cikke szerinti eljárás és a védelemhez való jog azzal való megsértésén alapul, hogy a vitatott határozatot úgy fogadták el, hogy a felperesnek még arra sem volt lehetősége, hogy előzetesen a felülvizsgálati orvosi bizottsághoz forduljon;
- a harmadik jogalap a magánélet tiszteletben tartása elvének, valamint a 45/2001 rendelet 6. és 7. cikkének megsértésén alapul;
- a negyedik jogalap lelki zaklatás megvalósulásán alapul.

### *Az orvosszakértői vélemény szabálytalanságára alapított első jogalapról*

#### *A felek érvei*

- 66 A felperes azt állítja, hogy az orvosszakértő a véleményét – amely alapján a vitatott határozatot hozták – szabálytalan körülmények között alakította ki. Ugyanis az orvosszakértő a felperes orvosi vizsgálata nélkül, kizárólag a Bizottság egészségügyi szolgálatától származó, több mint kétéves információkat tartalmazó régi egészségügyi akta alapján alkotta meg, amelyet a felperes az F-33/08. sz. ügyben vitatott. Márpedig az uniós bíróság úgy tekinti, hogy a felvételt megelőző orvosi vizsgálatnak szükségszerűen magában kell foglalnia klinikai vizsgálatot is, különben nem lehet semmilyen hasznát venni. Ezenfelül a bizottsági szabályozás az alkalmasságra vonatkozó vélemény érvényességi idejét hat hónapra korlátozza.
- 67 A Parlament nem vitatja, hogy az orvosszakértő nem végezte el a felperes klinikai vizsgálatát. Úgy véli azonban, hogy a jelen ügyben az orvosszakértője erre nem is volt köteles.
- 68 Először is a Parlament előzetesen azt hangsúlyozza, hogy a felperes alkalmatlanságát kimondó bizottsági határozatot a Közzolgálati Törvényszék a (fent hivatkozott V kontra Bizottság ügyben) 2009. október 21-én hozott ítéletében jogszerűnek ismerte el. A vitatott határozat és az orvosszakértő véleménye tehát olyan határozaton alapul, amelyet a Bizottság teljesen jogszerűen fogadott el.
- 69 Másodszer a Parlament azt állítja, hogy a felvenni kívánt személy klinikai vizsgálatának szükségessége tisztán orvosi kérdés, amelyet bíróság nem vizsgálhat felül. E tekintetben analógiaként emlékeztet az uniós bíróságnak a rokkantsági bizottság azon lehetőségére vonatkozó ítélkezési gyakorlatára, hogy elvégezze a tisztviselő orvosi vizsgálatát.

- 70 Harmadszor a Parlament azzal érvel, hogy az orvosszakértőjének rendelkezésére állt a felperesre vonatkozó, a Bizottság által küldött egészségügyi akta, amelyben megtalálhatók voltak több klinikai vizsgálat és kiegészítő szakvélemény eredményei. Márpedig az ezen aktában található információk kellően frissek és relevánsak voltak a véleménye kialakításához, figyelembe véve a felperes betegségének idült, tartós jellegét.
- 71 Negyedszer a Parlament elutasítja a Bizottság egészségügyi szolgálatának eljárási útmutatójára alapított érvet, mert az nem alkalmazható a Parlamentre. A felvételt megelőző vizsgálatok érvényességére vonatkozó egyetlen belső normát a belső szabályok 15. cikke képezi, amely az alkalmasságról szóló vélemények tekintetében egyéves érvényességi időről rendelkezik. Márpedig e norma kizárólag a pozitív véleményekre vonatkozik, és nem lehet felhozni annak kifogásolására, hogy a Parlament orvosszakértője a vitatott vélemény kialakításához a Bizottság orvosszakértője által több mint egy éve adott véleményre hivatkozott.

#### A Közszolgálati Törvényszék álláspontja

- 72 Bár az uniós bíróság a valamely személy felvételének fizikai alkalmatlansággal indokolt megtagadása felülvizsgálatának keretében a tisztán orvosi véleményt nem helyettesítheti a saját értékelésével, e bíróságnak azonban feladata vizsgálni, hogy a felvételi eljárás jogszerű volt-e, különösen pedig, hogy a felvétel megtagadása olyan indokolt orvosi véleményen alapul-e, amely közérthető kapcsolatot teremt a benne foglalt orvosi megállapítások és a végül levont következtetés között (az Elsőfokú Bíróság T-10/93. sz., A kontra Bizottság ügyben 1994. április 14-én hozott ítélet 61. pontja).
- 73 Valamely intézmény orvosszakértője a fizikai alkalmatlanságot megállapító véleményét nemcsak fennálló fizikai vagy lelki zavarokra alapíthatja, hanem jövőbeli, a tervezett feladatok ellátásának belátható időn belüli megkérdőjelezésére alkalmas zavarokra vonatkozó, orvosilag indokolt prognózisra is (a fent hivatkozott A kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 62. pontja).
- 74 Ezenkívül emlékeztetni kell arra, hogy ha valamely közösségi intézmény széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik, akkor a közigazgatási eljárásban a közösségi jogrend által biztosított garanciák tiszteletben tartásának ellenőrzése alapvető fontosságú. A Bíróság már kifejtette, hogy e garanciák között szerepel az adott eset valamennyi lényegi elemének a hatáskörrel rendelkező intézmény által elvégzendő gondos és pártatlan vizsgálatára, valamint a határozatának megfelelő indokolására vonatkozó kötelezettség (lásd a Bíróság C-269/90. sz. Technische Universität München ügyben 1991. november 21-én hozott ítéletének 14. pontját; C-258/90. és C-259/90. sz., Pesquerias De Bermeo és Naviera Laida egyesített ügyekben 1992. május 7-én hozott ítéletének 26. pontját; C-525/04. P. sz., Spanyolország kontra Lenzing ügyben 2007. november 22-én hozott ítéletének 58. pontját, valamint az Elsőfokú Bíróság T-404/06. P. sz., ETF kontra Landgren ügyben 2009. szeptember 8-án hozott ítéletének 163. pontját).
- 75 A jelen ügyben magából a 2008. december 18-i vélemény szövegéből kitűnik, hogy a Parlament orvosszakértője a véleményét kizárólag a Bizottság által több mint másfél évvel korábban, 2006-ban és 2007-ben, felvételt megelőző másik orvosi vizsgálat keretében gyűjtött adatokra alapította. A Parlament egyébiránt nem vitatja, hogy ezen egészségügyi adatokat a Bizottság a Parlament orvosszakértője által 2008. december 18-án adott, az alkalmatlanságot megállapító vélemény kiállítása előtt több mint másfél évvel szerezte.
- 76 Márpedig meg kell állapítani először is, hogy a belső szabályok 15. cikke – amely szabályokat a Parlament kötelező magatartási normaként szabta saját maga számára, és amelytől az okok megjelölése nélkül nem térhet el – általános módon egy évre korlátozza az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek 83. cikkének rendelkezése keretében végzett orvosi vizsgálatok eredményének érvényességi idejét. Ennek megfelelően e rendelkezésre tekintettel a Parlamentnek legalábbis

kételkednie kellett volna a Bizottságtól szerzett adatok érvényességében, mivel az ilyen adatokat akkor sem tekintheti érvényesnek több mint másfél évvel a felvételt megelőző orvosi vizsgálat után, ha azokat saját maga által folytatott felvételi eljárás során szerzi meg.

- 77 Másodszor az uniós bíróság már kimondta, hogy a felvételt megelőző orvosi vizsgálatnak szükségyszerűen magában kell foglalnia klinikai vizsgálatot, illetve adott esetben az orvossal együtt rendelt kiegészítő biológiai tesztek is, különben nem lehet semmilyen hasznát venni (a fent hivatkozott A kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 49–51. pontja).
- 78 Végül a fenti 73. és 74. pontban hivatkozott ítélezési gyakorlatból az következik, hogy az alkalmatlanságot megállapító véleménynek fennálló vagy jövőbeli zavarokat kell megállapítania, és megfelelő bizonyítékokon kell alapulnia ahhoz, hogy szabályszerű legyen.
- 79 Tény, hogy a Parlament a valamely rokkantság foglalkozási eredetének megállapítására vonatkozó ítélezési gyakorlatra támaszkodva azzal érvel, hogy az a kérdés, hogy adott körülmények között el kell-e végezni az érintett klinikai vizsgálatát, a rokkantsági bizottság tagjainak biztosított mérlegelési jogkörbe tartozik (az Elsőfokú Bíróság T-376/02. sz., O kontra Bizottság ügyben 2004. november 23-án hozott ítélet 44. pontja).
- 80 Mindazonáltal ez az ítélezési gyakorlat a tisztán orvosi jellegű megállapítások bírósági felülvizsgálatának korlátaira vonatkozik, és nem igazolhatja az orvossal együtt az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek 83. cikke szerinti azon kötelezettség alól való mentesülését, hogy orvosi vizsgálatot végezzen az arról való meggyőződés érdekében, hogy az érintett alkalmas-e a feladatai ellátására.
- 81 Ezenfelül az orvosok számára egészségügyi kérdésekben elismert mérlegelési jogkör nem akadályozza annak, hogy a bíróság egyrészt megvizsgálja a hivatkozott bizonyítékok tárgyi valóságát, megbízhatóságát és következetességét, másrészt ellenőrizze, hogy e bizonyítékok tartalmazzák-e az adott összetett helyzet értékeléséhez figyelembe veendő valamennyi adatot, valamint hogy e bizonyítékok alátámasztják-e a belőlük levont következtetéseket (lásd ebben az értelemben az Elsőfokú Bíróság T-191/01. sz., Hecq kontra Bizottság ügyben 2004. május 12-én hozott ítéletének 63. pontját).
- 82 Ennek megfelelően a jelen ügyben a Bizottság által közölt egészségügyi adatok keletkezésének időpontjára és ezen adatok időközbeni lehetséges változására tekintettel az orvossal együtt az alkalmatlanságot megállapító véleményének kialakításakor nem rendelkezett a felperes egészségi állapotára vonatkozó minden releváns adattal.
- 83 El kell utasítani a Parlament azon érvét is, amely a felperes alkalmatlanságának a Bizottság általi 2007-es megállapítása alapjául szolgáló betegségre vonatkozik. Ugyanis az uniós bíróság már kimondta, hogy az elmezavarok változó jellegük következtében nem igazolhatják az azokban szenvedő személyek szolgálatból való végleges kizárását, és az adminisztrációnak biztosítania kell az érintett ésszerű időközönként, rendszeresen történő újbóli megvizsgálását (lásd a tisztviselők hivatalból történő betegszabadságra küldését illetően a Közszolgálati Törvényszék F-17/05. sz., de Brito Sequeira Carvalho kontra Bizottság ügyben 2006. december 13-án hozott ítéletének 129. és 130. pontját, amelyet megerősített az Elsőfokú Bíróság T-40/07. P. sz., de Brito Sequeira Carvalho kontra Bizottság ügyben 2009. október 5-én hozott ítélete, és a T-62/07. P. sz., Bizottság kontra de Brito Sequeira Carvalho ügyben 2009. október 5-én hozott ítéletének 231–240. pontja).
- 84 Ami azt a körülményt illeti, hogy a Közszolgálati Törvényszék jogszerűnek mondta ki a felperes alkalmatlanságát kimondó, a Bizottság által 2007-ben elfogadott határozatot, az nincs hatással a jelen jogalap megalapozottságának értékelésére, tekintettel a fenti pontokban kifejtett megfontolásokra.

- 85 Ráadásul a Parlament meghatalmazottai a tárgyaláson a Közzolgálati Törvényszék kérdéseire válaszolva elmondták, hogy az orvosi titoktartás miatt nem volt hozzáférésük azokhoz az iratokhoz, amelyek alapján a Parlament orvosszakértője kialakította az alkalmatlanságot megállapító véleményét ugyanúgy, ahogy a kinevezésre jogosult hatóságnak sem a felperes panaszáról való döntés során. Emiatt a Közzolgálati Törvényszék számára nem tudták meghatározni ezen iratok jellegét, sem megerősíteni azt, hogy a Bizottságtól a Parlamenthez továbbított akta lehetővé tette a Parlament orvosszakértője számára, hogy teljes körűen tájékozódjon a Bizottságnál folytatott, felvételt megelőző orvosi eljárás hátterét képező sajátos összefüggésekről, illetve arról a tényről, hogy a Bizottság a felperest a múltban több alkalommal alkalmazta. Ugyanígy a Parlament hatáskörrel rendelkező hatóságának sem állt módjában ellenőrizni, hogy a releváns adatok összessége alátámasztja-e az orvosszakértő véleményét.
- 86 Végül a Közzolgálati Törvényszék megállapítja, hogy a Parlament orvosszakértője véleményében kategorikus és általános kijelentéseket tesz, anélkül hogy a felperest megvizsgálta volna, holott a Bizottságnál folytatott, felvételt megelőző orvosi eljárás keretében az orvosi bizottság által felkért szakértők árnyaltabb véleményt alakítottak ki.
- 87 Következésképpen az orvosszakértői vélemény szabálytalanságára alapított jogalaphoz helyt kell adni.

*A személyzeti szabályzat 33. cikke második bekezdésének megsértésére alapított második jogalapról*

A felek érvei

- 88 A felperes azzal érvel, hogy a Parlament megsértette a személyzeti szabályzat 33. cikkének rendelkezéseit és a védelemhez való jog tiszteletben tartásának elvét. Ugyanis a vitatott határozatot még azelőtt meghozták, hogy a felperesnek lehetősége lett volna az e rendelkezések szerinti felülvizsgálati orvosi bizottsághoz fordulni.
- 89 A Parlament egyrészt azt állítja, hogy a vitatott határozatban szerepelt, hogy a felperes – ha szükségesnek tartja – az orvosi bizottsághoz fordulhat az orvosszakértői vélemény vitatása céljából, de a felperes e lehetőséggel nem élt.
- 90 Másrészt a Parlament megjelöli azokat az okokat, amelyek miatt a vitatott határozatot haladéktalanul meghozták. Először is a felperes azzal, hogy nem tájékoztatta az egészségügyi szolgálatot a Bizottságnál elvégzett orvosi vizsgálatokról, megsértette az intézménnyel fennálló bizalmi viszonyt. Másodsor úgy véli, hogy a felperesnek felajánlott állást gyorsan be kellett tölteni, mivel egy szülési szabadságra távozó tisztviselő helyettesítését kellett megoldani. Végül a Parlament a felajánlott állás jellegére tekintettel arra hivatkozik, hogy ha az orvosi bizottság felülbírálta volna az orvosszakértő véleményét, akkor fel tudott volna ajánlani a felperesnek hasonló állást.

A Közzolgálati Törvényszék álláspontja

- 91 Az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek 82. cikkének és 83. cikkének rendelkezéseiből az következik, az intézmény orvosszakértőjének még a felvételt megelőzően meg kell vizsgálnia a szerződéses alkalmazotti állásra jelentkező pályázókat annak ellenőrzése érdekében, hogy megfelel-e a felajánlott állással járó feladatok ellátásához szükséges fizikai alkalmassági feltételeknek.
- 92 A személyzeti szabályzat 33. cikkének – analógia útján a szerződéses alkalmazottakra is alkalmazandó – második bekezdése az intézmény orvosszakértője által adott kedvezőtlen vélemény felülvizsgálatának belső eljárásáról rendelkezik.

- 93 Ezzel kapcsolatban meg kell állapítani, hogy a felülvizsgálati orvosi bizottsággal kapcsolatos rendelkezéseknek a személyzeti szabályzat 33. cikkének második bekezdésébe történő beiktatásával a jogalkotó célkitűzése arra irányult, hogy további eljárási garanciát nyújtson a pályázók számára, és ezáltal megerősítse jogaik védelmét (a fent hivatkozott A kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 23. pontja). E garancia, amely a védelemhez való jog tiszteletben tartásának elvéhez kötődik (a Közzolgálati Törvényszék F-95/05. sz., N kontra Bizottság ügyben 2007. december 13-án hozott ítéletének 69. és 76. pontja), lényeges alaki követelménynek minősül.
- 94 Ezenfelül e garanciát mindenképpen a felvételt megtagadó határozat meghozatala előtt kell érvényre juttatni, nem pedig később, különben elveszíti alapvető funkcióját, amely az állásra jelentkező pályázók védelemhez való jogának biztosításában áll (lásd analógia útján a Bíróság C-51/92. P. sz., Hercules Chemicals kontra Bizottság ügyben 1999. július 8-án hozott ítéletének 75–78. pontját, és az Elsőfokú Bíróság T-48/05. sz., Franchet és Byk kontra Bizottság ügyben hozott ítéletének 151. pontját). A személyzeti szabályzat 33. cikke második bekezdésének megfogalmazása egyértelmű e tekintetben: az állásra jelentkező pályázónak húsz nap áll rendelkezésére ahhoz, hogy az orvosi bizottsághoz forduljon, amely határidőt nem a felvételt megtagadó határozat, hanem az orvosszakértői vélemény közzétételétől kell számítani.
- 95 A jelen ügyben kétségtelen, hogy a Parlament anélkül hozta meg a vitatott határozatot, hogy előzőleg lehetővé tette volna a felperesnek, hogy az orvosi bizottsághoz forduljon. Tény, hogy a vitatott határozat közzétételkor tájékoztatta a felperest e lehetőségről. E körülménynek azonban nincs jelentősége a megállapított szabálytalanság szempontjából, mivel a vitatott határozatot már azelőtt meghozták, hogy a felperes az orvosszakértői vélemény közzétételétől számított húsz napon belül a felülvizsgálati orvosi bizottsághoz fordulhatott volna.
- 96 Végül a Parlament a személyzeti szabályzat 33. cikke megsértésének igazolására azzal érvel, hogy szolgálati érdekből gyorsan fel kellett vennie egy alkalmazottat egy szülési szabadságra távozó tisztviselő helyettesítésére, aminek következtében a vitatott határozat meghozatala előtt nem várhatott a személyzeti szabályzat 33. cikkének rendelkezései szerinti húsznapos határidő leteltére, továbbá az orvosi bizottsághoz fordulás esetén e bizottság véleményére.
- 97 Mindazonáltal ez az ok nem igazolhatja jogszerűen azt, hogy a Parlament kivonja magát a személyzeti szabályzat 33. cikkében szereplő eljárási kötelezettségek alól. Valamely tisztviselő szülési szabadságra való távozása semmiképpen nem kivételes jellegű, és a személyzeti szabályzat 33. cikkének második bekezdése szerinti lényeges alaki követelmény tiszteletben tartásához a Parlamentnek más szerződéses alkalmazottal meg kellett volna oldania a szülési szabadságon lévő személy helyettesítését, vagy időben meg kellett volna indítania a felvételi eljárást. Mindenesetre a jelen ügyben, figyelembe véve az orvosszakértői vélemény és a felvételnek a 2009. február 2-ára megállapított időpontja közötti időtartamot, nem volt eleve lehetetlen az orvosi bizottság véleményét kérni.
- 98 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint valamely eljárási szabály, nevezetesen a védelemhez való jog tiszteletben tartása elvének megsértése csak annyiban eredményezheti a határozat megsemmisítését, ha e jogsértés befolyásolta a végleges határozat tartalmát. Márpedig a jelen jogvita esetében ez a helyzet, mivel nem zárható ki, hogy a felülvizsgálati orvosi bizottság a felperesnek a vitatott határozat meghozatala idején fennálló egészségi állapotára vonatkozó valamennyi releváns körülmény ismeretében az orvosszakértői véleménytől eltérő véleményt alakíthatott volna ki, vagy kétségessé tehetné volna a határozat olyan egészségügyi adatokra való alapításának lehetőségét, amelyeket a Bizottság több mint másfél évvel korábban gyűjtött.
- 99 Következésképpen a személyzeti szabályzat 33. cikke második bekezdésének megsértésére alapított jogalpnak is helyt kell adni.

*A magánélet tiszteletben tartásához való jog, valamint a 45/2001 rendelet 6. és 7. cikkének megsértésére alapított harmadik jogalapról*

A felek érvei

- 100 A felperes úgy ítéli meg, hogy a Parlament megsértette a magánélet tiszteletben tartásához való jogát és a személyes adatok védelmére, különösen pedig az egészségügyi aktájának továbbítására vonatkozó szabályokat. Szerinte a Parlament orvosszakértője a Bizottságtól származó dokumentumok alapján alakította ki véleményét. Márpedig egyrészt a Bizottság egészségügyi szolgálatának eljárási útmutatója alapján e dokumentumokat a Bizottságnak archiválnia kellett volna, továbbá azoknak nem lett volna szabad az egészségügyi aktában szerepelniük, mivel a felperes már semmilyen hivatalt nem töltött be a Bizottságnál. Másrészt a 45/2001 rendelet 6. és 7. cikke tiltja a felperest érintő egészségügyi adatoknak a Bizottságtól a Parlamenthez való továbbítását. Ugyanis a Bizottság birtokában lévő egészségügyi adatokat kizárólag a felperesnek ezen intézmény szervezeti egységeihez való felvétele céljából gyűjtötték. Ezenkívül a Parlament orvosszakértőjének az a feladata, hogy elvégezze a felvételt megelőző orvosi vizsgálatot, nem pedig az, hogy a felperesre vonatkozó orvosi előzményeket kutassa.
- 101 A Parlament szerint a vitatott határozat egyáltalán nem sérti a személyes adatok védelmére vonatkozó szabályokat. Ugyanis a 45/2001 rendelet 6. és 7. cikke szerint lehetséges a személyes adatok intézmények közötti továbbítása, ha azok a címzett hatáskörébe tartozó feladatok jogszerű végrehajtásához szükségesek. Márpedig a vitatott adattovábbításra abból a célból került sor, hogy lehetővé tegyék a Parlamentnek egyik feladata végrehajtását, egy állásra jelentkező pályázó fizikai alkalmasságának megvizsgálását. Ezenfelül ezt az adattovábbítást igazolja az arra való törekvés, hogy elkerüljék a felesleges orvosi vizsgálatokat, és lehetővé tegyék az adminisztráció számára, hogy teljes körű információkkal rendelkezzen.
- 102 Az európai adatvédelmi biztos úgy véli, hogy a felperes egészségi állapotára vonatkozóan 2006-ban és 2007-ben gyűjtött egészségügyi adatok továbbítása és azt követő felhasználása sértette a 45/2001 rendeletet. Előzetesen megjegyzi, hogy ezek az adatok nem képezik részét a felperes mint a Bizottság korábbi ideiglenes és szerződéses alkalmazottja egészségügyi aktájának, és az ezen adatok továbbítása jogszerűségének kérdése nem ugyanolyan módon merül fel, mint a valamely intézmény alkalmazásában álló személy egészségügyi aktája intézmények közötti továbbításának kérdése. A Bizottság egészségügyi szolgálatának eljárási útmutatója nem jelöli meg, hogy a valamely felvételi eljárás keretében gyűjtött egészségügyi adatokat miért kell hat hónap elteltével is tárolni az irattárban, sem azt, hogy ezekhez az adatokhoz milyen feltételek között lehet hozzáférni. Az európai adatvédelmi biztos emlékeztet arra, hogy egy 2007-es, illetve egy 2008-as véleményében azt az ajánlást tette a Parlamentnek, illetve a Bizottságnak, hogy a felvételt megelőzően fizikailag alkalmatlannak nyilvánított pályázókra vonatkozóan a felvételi eljárás során gyűjtött egészségügyi adatokat csak korlátozott ideig tárolják, amely idő lehetne az adatok vagy az az alapján hozott határozat vitatására nyitva álló idő.
- 103 Az európai adatvédelmi biztos hangsúlyozza, hogy a személyes adatok intézmények közötti továbbítását elsődlegesen a 45/2001 rendelet 7. cikke szabályozza, azonban az említett rendelet 4., 5., 6. és 10. cikkének sérelme nélkül. A 45/2001 rendelet 7. cikkének tiszteletben tartása tehát nem teszi az adatok továbbítását és azt követő felhasználását e rendelet egészével összhangban lévővé, ellentétben azzal, amit a Parlament állítani látszik, amely az ellenkérelmében az említett 7. cikkre szorítkozik. Az európai adatvédelmi biztos emlékeztet arra, hogy a 45/2001 rendelet 10. cikke (1) bekezdésének alapján tilos a különleges adatok – például az egészségügyi adatok – kezelése, illetve ezen adatok védelme az Emberi Jogok Európai Bírósága számára alapvető jelentőségű a magán- és családi élet tiszteletben tartásához való, az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, 1950. november 4-én Rómában kelt európai egyezmény (a továbbiakban: EJE) 8. cikkében garantált jog gyakorlása szempontjából. Mivel a felperes nem járult hozzá a vitatott adatok kezeléséhez, a 45/2001 rendelet 10. cikke (2) bekezdésének a) pontja szerinti kivétel nem alkalmazható. Ezenfelül a Parlament nem bizonyította, hogy ezen adatok továbbítása, bár a 45/2001 rendelet 7. cikke alapján jogszerűnek

minősült, ténylegesen szükséges volt az említett rendelet 10. cikke (2) bekezdésének b) pontjában szereplő második kivétel értelmében vett munkajogi jogainak és kötelezettségeinek tiszteletben tartásához. Ugyanis a Parlament ezt az információt más, a magánéletet kevésbé sértő módon is megszerezhetné, például úgy, hogy azt a felperestől kéri, vagy a szervezeti egységeivel orvosi vizsgálatot végeztet. Az európai adatvédelmi biztos e tekintetben kifejti, hogy a fent említett 2007-es véleményében azt az ajánlást tette a Parlamentnek, hogy a felvételt megelőző orvosi vizsgálat kérdőívéből törölje azokat a kérdéseket, hogy elutasították-e már a pályázó valamely állásra való jelentkezését egészségügyi okokból, vagy részt vett-e már ideggyógyászati, pszichiátriai, pszichoanalitikai vagy pszichoterápiás vizsgálaton. A Parlament eleget tett ezen ajánlásnak.

- 104 Egyébiránt az európai adatvédelmi biztos azt állítja, hogy abban az időszakban, amikor a Parlament megkapta a Bizottság egészségügyi szolgálatától a felperesre vonatkozó egészségügyi adatokat, ezen adatok már nem az eredeti célból – vagyis a felperes egészségügyi alkalmasságának valamely bizottsági állás betöltéséhez szükséges vizsgálata céljából – voltak az adatkezelő birtokában. Ezenkívül ezen adatokat már a Bizottság irattárába helyezték, mivel a Bizottság egészségügyi szolgálatának eljárási útmutatójában szereplő hat hónapos határidő már eltelt az alkalmatlanságot kimondó határozat óta. Ezen adatok továbbítására és felhasználására tehát a 45/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdése b) és e) pontjának megsértésével került sor. Ezenfelül ezen adatok kezelése céljának megváltozása nem igazolható e rendelet 6. cikke alapján. Egyébiránt az adattovábbítást kezdeményező Parlament a Bizottsággal együtt köteles lett volna gondoskodni az adattovábbítás egészének jogszerűségéről.
- 105 Végül az európai adatvédelmi biztos kifejti, hogy még ha feltételezzük is, hogy a felperes szándékosan nem tájékoztatta a Parlamentet korábbi orvosi vizsgálatokról, e körülménynek nincs hatása az érintettet a 45/2001 rendelet alapján megillető, az adatai védelméhez való jogára.
- 106 A felperes a beavatkozási beadványra tett észrevételeiben kijelenti, hogy teljes mértékben egyetért az európai adatvédelmi biztos azon álláspontjával, amely szerint a Parlament megsértette a 45/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) és e) pontját, valamint a 10. cikke (2) bekezdésének b) pontját. Az a megállapítás, hogy az egészségügyi adatok továbbítására nem az említett rendelet 10. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében vett tényleges szükséglet miatt került sor, ugyanezen okokból érvényes az ugyanezen rendelet 7. cikkének (1) bekezdése szerinti szükséglet vonatkozásában is, amely rendelkezést a Parlament szintén megsértett, mivel a vitatott adattovábbítást nem lehet úgy tekinteni, mint amelyre szükség volt a Parlament feladatainak jogszerű végrehajtásához. Ezen intézmény megsértette az adatkezelés céljának korlátozottságára, az adatok pontosságára és frissítésére vonatkozó elvet, valamint az adatok tárolására vonatkozó szabályokat, így nem tartotta tiszteletben a 45/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b), d) és e) pontját.
- 107 A Parlament a beavatkozási beadványra vonatkozó észrevételeiben hangsúlyozza, hogy a felperes személyes adatainak kezelésére szükség volt a munkajogi kötelezettségei teljesítéséhez, nevezetesen annak megvizsgálásához, hogy a felperes fizikailag alkalmas-e a feladatai ellátására, ahogyan az az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek 83. cikkében és a személyzeti szabályzat 33. cikkében szerepel. Ezen adatok kezelése tehát a 45/2001 rendelet 10. cikke (2) bekezdésének b) pontja alapján jogszerű volt. Ehhez hasonlóan ezen adatoknak az orvosszakértő munkaalkalmasságra vonatkozó diagnózisához szükséges, kizárólag a Parlament egészségügyi szolgálatának a szakmai titok megtartására köteles tagjai által történő kezelése az említett rendelet 10. cikkének (3) bekezdése alapján szükséges, és így jogszerű volt. Ezen adatkezelés továbbá a hivatali hatáskör gyakorlásának körébe tartozik, és így e rendelet 5. cikkének a) pontja alapján is jogszerű.
- 108 Az adattovábbítást illetően a Parlament azt állítja, hogy arra szükség volt az intézmény feladatainak jogszerű végrehajtásához. Ugyanis a Parlament ezen adattovábbítás nélkül nem tudta volna végrehajtani feladatát: egyrészt a felperes a kapcsolatfelvételtkor nem tájékoztatta a Parlament egészségügyi szolgálatát arról a tényről, hogy korábban egy másik intézményben már részt vett orvosi vizsgálaton; másrészt a Parlamentben kialakított azon gyakorlat, amely szerint, ha valamely pályázó korábban más intézményben már részt vett felvételt megelőző orvosi vizsgálaton, akkor kéri az érintett egészségügyi



aktájának továbbítását, mind az intézmény, mind az érintett érdekeit szolgálja, mivel lehetővé teszi, hogy bizonyos orvosi vizsgálatokat ne kelljen újból elvégezni. Az európai adatvédelmi biztos által említett, a Parlamentnél új orvosi vizsgálat elvégzésére vonatkozó lehetőség tisztán orvosi mérlegelés körébe tartozó kérdés, és azt az illetékes orvosnak kell kezdeményeznie az átadott akta alapján.

- 109 Az adatok minőségét illetően a Parlament úgy véli, hogy nem sértette meg a 45/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) és e) pontját. Szerinte ezen adatokat meghatározott célból gyűjtötték, nevezetesen annak vizsgálata érdekében, hogy a felperes alkalmas-e az Unió szolgálatában történő feladatellátásra, amely cél kifejezett és jogszerű, mivel szerepel többek között a személyzeti szabályzat 33. cikkében, illetve azért, mert ezen adatokat később ugyanezen célból kezelték. Egyébiránt a felvételt megelőző vizsgálatot minden intézmény ugyanazon jogi alapra támaszkodva végzi, és e vizsgálatokra ugyanolyan feltételek között kerül sor. A teljesítendő alkalmassági feltételek általában szintén ugyanazok minden intézményben. A vitatott adattovábbítás ahhoz hasonlítható, mint amikor az egyik intézményből egy másikba áthelyezett tisztviselő egészségügyi aktáját továbbítják, amit az európai adatvédelmi biztos a 2007. június 14-i véleményében jogszerűnek tartott. Ezenkívül a Bizottság által gyűjtött adatokat nem tárolták az adatgyűjtés és -továbbítás célja megvalósításához szükségesnél hosszabb ideig. Az európai adatvédelmi biztos a 2008. októberi „A személyi állomány felvételével kapcsolatos adatkezelésre vonatkozó ajánlásokban” kifejezetten elismerte, hogy a nem felvett pályázók személyes adatait tárolni lehet az eljárást követő két évig, amely határidőt a jelen ügyben nem lépték túl. Végül a Parlament belső szabályainak 15. cikkében szereplő egyéves határidő csak a vizsgálatok érvényességi idejére vonatkozik.

#### A Közzolgálati Törvényszék álláspontja

– A jogalapnak a magánélet tiszteletben tartásához való jog megsértésére alapított első részéről

- 110 A felek beadványaikban és a tárgyaláson főként a jogalapnak a 45/2001 rendelet 6. és 7. cikke megsértésére vonatkozó második részével foglalkoztak. Az európai adatvédelmi biztos beavatkozásával a jogalap második része került a vita középpontjába. A Közzolgálati Törvényszék azonban úgy ítéli meg, hogy a jogalapnak a magánélet tiszteletben tartásához való jog megsértésére vonatkozó első részét a keresetnek a tárgyaláson részletezett 14.1. és 16.12. pontja a kellő pontossággal kifejti ahhoz, hogy a Közzolgálati Törvényszék külön foglalkozzon vele.
- 111 A Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint a magánélet tiszteletben tartásához való, az EJEE 8. cikkében szereplő, és a tagállamok közös alkotmányos hagyományaiából következő jog egyike az uniós jogrend által védett alapvető jogoknak. E jogba többek között beletartozik az egészségi állapot titokban tartásához való jog (lásd többek között a Bíróság C-404/92. P. sz., X kontra Bizottság ügyben 1994. október 5-én hozott ítéletének 17. pontját; lásd továbbá az EJEB, 1997. február 25-i Z kontra Finnország ítélet [*Ítéletek és Határozatok Tára* 1997-I.] 71. pontját és az EJEB, 2008. december 4-i Marper kontra Egyesült Királyság ítélet [30562/04. és 30566/04. számú kérelem] 66. pontját).
- 112 Az intézmények által a valamely személy egészségi állapotára vonatkozóan gyűjtött személyes adatoknak harmadik személyek – köztük más intézmény – felé történő továbbítása önmagában, az így közölt információk későbbi felhasználásától függetlenül, az érintett magánéletébe való beavatkozásnak minősül (lásd analógia útján a Bíróság C-465/00., C-138/01. és C-139/01. sz., Österreichischer Rundfunk és társai egyesített ügyekben 2003. május 20-án hozott ítéletének 73–75. pontját).
- 113 Mindazonáltal a Bíróság kimondta, hogy az alapvető jogok korlátozhatók azzal a feltétellel, hogy e korlátozás ténylegesen közérdekű céloknak felel meg, és a kitűzött cél vonatkozásában nem jelent aránytalan és elviselhetetlen beavatkozást, amely épp a védett jog lényegét sértené (a fent hivatkozott X kontra Bizottság ügyben 1994. október 5-én hozott ítélet 18. pontja). E tekintetben az EJEE 8. cikkének 2. pontját viszonyítási pontnak kell tekinteni. E rendelkezés értelmében a hatóságnak a

magánéletbe való beavatkozása csak annyiban igazolható, amennyiben egyrészt „törvényben meghatározott [...] esetekben” kerül rá sor, másrészt a kimerítően felsorolt célok közül egynek vagy többnek a megvalósítását szolgálja, harmadrészt e cél vagy célok eléréséhez „szükséges”.

- 114 A jelen ügyben tehát meg kell vizsgálni, hogy az egészségügyi adatok intézmények közötti, az orvosszakértő munkájának megkönnyítését szolgáló, a felvételt megelőző orvosi vizsgálat keretében történő továbbítását jogszerűnek lehet-e tekinteni a fent említett három feltételre tekintettel.
- 115 Először is az első feltételt illetően a 45/2001 rendelet rendelkezései alapján úgy lehet tekinteni, hogy a személyes adatok intézmények közötti továbbítására „törvényben meghatározott esetben” került sor.
- 116 Ugyanis a 45/2001 rendelet 7. cikkének rendelkezései szabályozzák a személyes adatok ilyen típusú kezelését.
- 117 Felmerül azonban az a kérdés, hogy ez a rendelkezés kellő pontossággal van-e megfogalmazva ahhoz, hogy lehetővé tegye a jogszabályok címzettjei számára, hogy magatartásukat a jogszabályokhoz igazítsák, illetve megfelel-e ezáltal az Emberi Jogok Európai Bíróságának ítélkezési gyakorlata során megállapított előreláthatóság követelményének (lásd különösen az EJEB, Rekvényi kontra Magyarország 1999. május 20-i ítélet, *Ítéletek és Határozatok Tára* 1999-III, 34. pontját). Ugyanis a 45/2001 rendelet 7. cikkének általános megfogalmazása szerint a személyes adatok csak abban az esetben továbbíthatók a közösségi intézmények között, ha a közölt adatok „a címzett hatáskörébe tartozó feladatok jogszerű végrehajtásához szükségesek”.
- 118 Ezenfelül a 45/2001 rendelet 6. cikkében kifejezetten szerepel, hogy „a személyes adatok kezelése csak abban az esetben történhet az adatgyűjtés céljától eltérő célból, ha [az uniós] intézmény vagy szerv belső szabályai kifejezetten megengedik a cél megváltoztatását”.
- 119 Márpedig meg kell állapítani, hogy a Parlament egyáltalán nem hivatkozott arra, hogy létezne bármilyen írott szabály, amely nem az intézmények alkalmazásában állókkal, hanem a valamely állásra pályázókkal kapcsolatos egészségügyi adatok intézmények közötti továbbítására, vagy az ilyen információknak az intézmények egészségügyi szolgálatai közötti cseréjére vonatkozna.
- 120 Másodszor a Parlament azt állítja, hogy az egészségügyi adatok intézmények közötti továbbításának az a célja, hogy meg lehessen vizsgálni, hogy valamely pályázó teljesíti-e a neki ajánlott állással járó feladatok ellátásához szükséges fizikai alkalmassággal kapcsolatos feltételeket, illetve hogy felvétele esetén ténylegesen el tudja-e látni az említett feladatokat. E tekintetben a Bíróság kimondta, hogy a felvételt megelőző vizsgálat elvégzése az uniós intézmények jogos érdekét szolgálja (a fent hivatkozott X kontra Bizottság ügyben 1994. október 5-én hozott ítélet 20. pontja). Ennek megfelelően a felhozott cél alkalmas a magánélet tiszteletben tartásához való jogba történő beavatkozásnak az EJEE 8. cikke 2. pontja értelmében vett igazolására.
- 121 Harmadszor meg kell vizsgálni, hogy a szóban forgó beavatkozás egy demokratikus társadalomban szükséges-e az elérni kívánt jogszerű cél megvalósításához.
- 122 Az Európai Emberi Jogi Bíróság szerint a beavatkozás akkor tekinthető egy demokratikus társadalomban az elérni kívánt cél megvalósításához szükségesnek, ha kényszerítő társadalmi érdeket szolgál, valamint – többek között – arányos az elérni kívánt jogszerű céllal és a nemzeti hatóságok által igazolásként felhozott okok megfelelőnek és elégségesnek tűnnek. A nemzeti hatóságok ezen a téren bizonyos fokú mérlegelési mozgástérrel rendelkeznek. Mindazonáltal e mozgástér terjedelme változó, és bizonyos tényezőktől függ, például a szóban forgó, az EJEE-ben garantált jog jellegétől, e jognak az érintett számára való jelentőségétől, a beavatkozás jellegétől és annak céljától. E mozgástér annál kisebb, minél nagyobb jelentősége van a szóban forgó jognak annak érdekében, hogy az egyén ténylegesen gyakorolhassa a számára elismert alapvető vagy az intim szférájához kapcsolódó jogokat.

Ha valamely személy életének vagy identitásának különösen fontos eleméről van szó, az államok mozgásteret korlátozott (az EJEB, Evans kontra Egyesült Királyság 2007. április 10-i ítélet [6339/05. számú kérelem] 77. pontja).

- 123 A jelen ügyben, amint azt a Közzolgálati Törvényszék fentebb kimondta, a személyes adatok védelmének alapvető szerepe van az EJEE 8. cikkében biztosított, a magán- és családi élet tiszteletben tartásához való jog gyakorlása szempontjából. Az egészségi állapotra vonatkozó információk bizalmas jellegének tiszteletben tartása egyike az uniós jogrend által védett alapvető jogoknak (lásd a Bíróság C-62/90. sz., Bizottság kontra Németország ügyben 1992. április 8-án hozott ítéletének 23. pontját és a fent hivatkozott X kontra Bizottság ügyben 1994. október 5-én hozott ítéletének 17. pontját). Ez az elv meghatározó jelentőségű nemcsak a betegek magánéletének védelme szempontjából, hanem az orvosokban és általában az egészségügyi szervezetekben való bizalmuk megőrzése szempontjából is (a fent hivatkozott EJEB, Z kontra Finnország ügyben hozott ítélet 95. pontja). Figyelemmel az egészségügyi adatok rendkívül intim és érzékeny jellegére, az ezen információknak az érintett hozzájárulása nélkül harmadik személyek számára való továbbítására vagy velük való közlésére vonatkozó lehetőség különösen szigorú vizsgálatot igényel (lásd analógia útján a fent hivatkozott EJEB, Z kontra Finnország ügyben hozott ítélet 95. pontját és a fent hivatkozott Marper kontra Egyesült Királyság ügyben hozott ítélet 103. pontját). A 45/2001 rendelet 10. cikkének (1) bekezdése e tekintetben úgy rendelkezik, hogy főszabály szerint, az említett cikk (2) bekezdésében szereplő kivételekkel tilos az egészségügyi adatok kezelése.
- 124 Mérlegelni kell tehát egyfelől a Parlament arról való megbizonyosodáshoz fűződő érdekét, hogy a rábízott feladatok ellátására alkalmas személyt vesz fel, másfelől az érintett magánélet tiszteletben tartásához való joga megsértésének súlyosságát.
- 125 Márpedig a Közzolgálati Törvényszék a jelen ügyben úgy ítéli meg, hogy bár a felvételt megelőző vizsgálat az uniós intézmények jogos érdekét szolgálja, amely intézményeknek képesnek kell lenniük feladataik végrehajtására, ez az érdek nem igazolja az egészségügyi adatok intézmények közötti, az érintett hozzájárulása nélküli továbbítását (lásd analógia útján a fent hivatkozott X kontra Bizottság ügyben 1994. október 5-én hozott ítélet 20. pontját). Ugyanis meg kell állapítani először is, hogy – amint azt a Közzolgálati Törvényszék fentebb kimondta – az egészségügyi adatok különösen érzékeny adatok. Másodszor ezen adatokat majdnem két évvel korábban meghatározott célból gyűjtötte egy olyan intézmény, amellyel a felperes a felvételt megelőző orvosi alkalmassági vizsgálat eredményeként nem létesített munkaviszonyt. Harmadszor a Parlament végrehajthatta volna feladatait a felperes alapvető jogait kevésbé sértő módon is. Például elvégezhetette volna a 2009. január 7-re kitűzött orvosi vizsgálatot, esetlegesen további orvosi vizsgálatokról gondoskodhatott volna, kérhetette volna a felperes hozzájárulását a szóban forgó egészségügyi adatok továbbításához, vagy határozatát alapíthatta volna azokra az információkra, amelyek 2009. januárban való közlésére a felperes ígéretet tett.
- 126 A Parlament állításával ellentétben az a határozat, amelyben az orvosszakértője kérte a Bizottság által gyűjtött adatok továbbítását, nem kizárólag egészségügyi vonatkozású aktus, amely nem tartozik a bíróság felülvizsgálati hatáskörébe. Ugyanis az adattovábbítást már azt megelőzően kérték, hogy az orvosszakértő megvizsgálta volna a felperest, illetve ez utóbbi közölte volna az egészségügyi szolgálattal a tőle kért információkat.
- 127 A fenti megfontolások összességéből az következik, hogy az orvosszakértő véleményét a felperes magánélet tiszteletben tartásához való jogának megsértésével alakította ki, és ezen ok következtében a vitatott határozat szintén jogellenes. Következésképpen a jogalap első részének helyt kell adni.

– A jogalapnak a 45/2001 rendelet 6. és 7. cikkének megsértésére alapított második részéről

- 128 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy a 45/2001 rendelet 1. cikkében kifejezetten szerepel, hogy az uniós intézmények és szervek e rendeletnek megfelelően gondoskodnak a természetes személyek alapvető jogainak és szabadságainak védelméről. E rendelet rendelkezései azonban nem értelmezhetők úgy, mint amelyek igazolhatják a magánélet tiszteletben tartásához való, az EJEE 8. cikkében garantált jog megsértését (lásd a fent hivatkozott Österreichischer Rundfunk és társai ügyben hozott ítélet 91. pontját).
- 129 A 45/2001 rendelet 7. cikkéből az következik, hogy valamely uniós intézmény vagy szerv akkor továbbíthat személyes adatokat egy másik uniós intézménynek vagy szervnek, ha ezen adatok a címzett uniós intézmény vagy szerv hatáskörébe tartozó feladatok jogszerű végrehajtásához szükségesek.
- 130 A jelen esetben nem vitatható, hogy a felperes felvételre való fizikai alkalmasságának a Parlament szervezeti egységei általi vizsgálata ezen intézmény feladatai jogszerű végrehajtásának körébe tartozik.
- 131 Mindazonáltal, amint azzal az európai adatvédelmi biztos is megalapozottan érvel a beavatkozási beadványában, önmagában e megállapítás nem teszi lehetővé annak kimondását, hogy a felperesre vonatkozó egészségügyi adatok vitatott továbbítása összhangban van a 45/2001 rendelet rendelkezéseivel. Ugyanis egyrészt az adattovábbításnak az intézmény feladatai jogszerű végrehajtásához „szükségesnek” kell lennie. A jelen jogvitában tehát azt kell bizonyítani, hogy az adattovábbítás nélkülözhetetlen volt ahhoz, hogy a Parlament szervezeti egységei megvizsgálják a felperes fizikai alkalmasságát. Másrészt az említett rendelet 7. cikkében kifejezetten az szerepel, hogy azt „[ugyanezen rendelet] 4., 5., 6. és 10. cikk[ének] sérelme nélkül” kell alkalmazni.
- 132 A felperesnek a rendelet – többek között annak 7. cikke – megsértésére alapított kifogására vonatkozó válasz megadásához tehát meg kell vizsgálni, hogy erre az adattovábbításra az ezen cikkben szereplő szükségességi követelmény tiszteletben tartásával és az e cikkben hivatkozott rendelkezésekkel – különösen a rendelet 6. cikkével – összhangban került-e sor. A jelen jogvitában először a 45/2001 rendeletnek a felperes állítása szerint megsértett 4., 6. és 10. cikkét kell megvizsgálni, majd pedig azt, hogy teljesülnek lehet-e tekinteni az adattovábbítás szükségességének az ugyanezen rendelet 7. cikkében szereplő követelményét.
- 133 Először is a 45/2001 rendelet 4. és 6. cikkét illetően meg kell állapítani, hogy e rendelet 4. cikkének (1) bekezdése értelmében a személyes adatok kezelését tisztességesen és jogszerűen kell végezni, továbbá gyűjtésük csak meghatározott, egyértelmű és jogszerű célból történhet, illetve további kezelésük nem végezhető e célokkal összeférhetetlen módon. Ezenkívül az említett rendelet 6. cikke szerint a személyes adatok kezelése csak abban az esetben történhet az adatgyűjtés céljától eltérő célból, ha az uniós intézmény vagy szerv belső szabályai kifejezetten megengedik a cél megváltoztatását.
- 134 Amint azt a felperes és az európai adatvédelmi biztos megalapozottan állítja, a jelen ügyben senki nem vitatja, hogy a Bizottság által az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek 83. cikke szerinti, felvételt megelőző vizsgálat során a felperesre vonatkozóan gyűjtött egészségügyi adatok kizárólagos célja az volt, hogy meg lehessen állapítani, hogy a felperes a felvétel idején fizikailag alkalmas volt-e a Bizottság szervezeti egységeinél történő feladatellátásra.
- 135 Márpedig meg kell jegyezni, hogy egyrészt ezen egészségügyi adatok annak vizsgálata érdekében történő utólagos kezelése, hogy a felperes alkalmas volt-e a Parlamentnél 2008. decemberben történő feladatellátásra, az adatgyűjtés eredeti céljától eltérő célúnak minősül. E tekintetben a Parlament nem hivatkozhat érvényesen arra a körülményre, hogy az orvosi vizsgálatokat minden intézménynél ugyanazon a jogi alapon végzik, ugyanolyan módon és azonos alkalmassági szempontok szerint. Ugyanis az uniós bíróság több ítéletében hangsúlyozta az egyes intézmények munkáltatóként élvezett

önállóságát, és e tekintetben elutasította az uniós közszolgálat egységességére alapított érveket. Ennek megfelelően a Közzolgálati Törvényszék már kimondta, hogy a valamely intézmény által felvett tisztviselők nem tarthatnak igényt ugyanarra a besorolásra, mint amelybe egy másik intézmény tisztviselői tartoznak, még akkor sem, ha mindezen tisztviselők ugyanannak a versenyvizsgának voltak sikeres pályázói (a Közzolgálati Törvényszék F-83/05. sz., Liljeberg és társai kontra Bizottság ügyben 2010. december 9-én hozott ítéletének 58. pontja). Ehhez hasonlóan, bár a közszolgálat egységességének az Amszterdami Szerződés 9. cikke (3) bekezdésében szereplő elve szerint az Unió összes intézményének valamennyi tisztviselője ugyanazon személyzeti szabályzat hatálya alá tartozik, ezen elv nem jelenti azt, hogy az intézményeknek ugyanúgy kell gyakorolniuk a számukra a személyzeti szabályzatban biztosított mérlegelési jogkört, miközben – ezzel éppen ellentétben – ezen intézményekre a személyzeti igazgatás területén vonatkozik – az Elsőfokú Bíróság által a T-220/95. sz., Gimenez kontra Régiók Bizottsága ügyben 1997. szeptember 16-án hozott ítélet 72. pontjában használt kifejezéssel elve – az „önállóság elve”.

- 136 Másrészt, míg a 45/2001 rendelet 6. cikke értelmében az adatgyűjtés céljának megváltoztatásáról az intézmény valamely belső szabályának kifejezetten rendelkeznie kell, a beadványokból és a tárgyaláson elhangzottakból kitűnik, hogy a Bizottság által a felperesre vonatkozó egészségügyi adatok tekintetében 2006-ban és 2007-ben végzett adatgyűjtés céljának megváltoztatásáról ezen intézmény vagy a Parlament egyetlen aktusa sem rendelkezik. Ezen adatoknak az érintett intézmények közötti továbbítása kizárólag egyszerű gyakorlaton alapul, amelyről az állásra pályázókat egyáltalán nem tájékoztatják. Ezenfelül az európai adatvédelmi biztos a tárgyaláson azt állította – és ezt senki nem cáfolta –, hogy őt nem értesítették a Parlament azon gyakorlatáról, hogy kéri az állásra pályázókra vonatkozó egészségügyi adatok továbbítását, holott ezt a 45/2001 rendelet 27. cikke előírja. A Bizottságot illetően az európai adatvédelmi biztos kifejti, hogy a 2007. szeptember 10-i véleményében, amelyet „Az egészségügyi szolgálat (Brüsszel, Luxembourg) tevékenységének többek között a SERMED szoftveren keresztül történő irányítása” című, a Bizottságra vonatkozó ügy keretében végzett előzetes ellenőrzése eredményeként adott, kizárólag azt vizsgálta, hogy összeegyeztethetők voltak-e a 45/2001 rendelet rendelkezéseivel egészségügyi adatok tekintetében, kivételes esetekben a Bizottság jogi szolgálata, a Közzolgálati Törvényszék és az európai ombudsman kérelmére e címzetteknek teljesített adattovábbítási műveletek. Ezzel szemben az európai adatvédelmi biztos e véleményben egyáltalán nem foglalkozott a valamely intézmény által gyűjtött adatok felvételt megelőző orvosi vizsgálat keretében más uniós intézménynek vagy szervnek történő továbbításával, mivel a Bizottság adatvédelmi tisztviselője nem jelentett be ilyen típusú adattovábbítási műveleteket. Az európai adatvédelmi biztos hangsúlyozza, hogy e véleményben azt az ajánlást tette a Bizottságnak, hogy a felvételre fizikailag alkalmatlannak nyilvánított pályázók tekintetében a felvételi eljárás során gyűjtött egészségügyi adatokat csak korlátozott ideig tárolják, amely lehetne az adatok vagy az az alapján hozott határozat vitatására nyitva álló idő. Ez alapján a Bizottság jogszerűen tárolta a felperes egészségi állapotára vonatkozóan 2006-ban és 2007-ben gyűjtött adatokat, de kizárólag abból a célból, hogy nyomon kövesse a felperes által az uniós bíróságok előtt az F-33/08. és a T-510/09. P. sz. ügyekben azt követően kezdeményezett peres eljárásokat, hogy a Bizottság megtagadta az alkalmazását.
- 137 Másodszor a 45/2001 rendelet 10. cikkét illetően hangsúlyozni kell, hogy e cikk (1) bekezdése alapján főszabály szerint tilos az egészségügyi adatok kezelése. E 10. cikk (2) bekezdése szerint az (1) bekezdést nem lehet alkalmazni – többek között –, ha az érintett hozzájárulását adta az említett adatok kezeléséhez, illetve ha az adatkezelés az adatkezelő egyedi munkajogi kötelezettségeinek és jogainak való megfelelés érdekében szükséges.
- 138 Márpedig egyrészt senki nem vitatja, hogy a felperes nem járult hozzá a rá vonatkozó egészségügyi adatoknak a Bizottságtól a Parlamenthez való továbbításához.
- 139 Másrészt bár tény, hogy a vitatott adattovábbításra annak érdekében került sor, hogy a Parlament képes legyen megvizsgálni, hogy a felperes fizikailag alkalmas-e az ezen intézményen belüli feladatai ellátására, amely kötelezettség az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek 82. és 83. cikkéből fakad, és amelyet fel lehet fogni a 45/2001 rendelet 10. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében vett

„munkajogi kötelezettségként”, nincs bizonyítva, hogy ez az adattovábbítás „szükséges” volt e kötelezettség teljesítéséhez. Amint azt az európai adatvédelmi biztos hangsúlyozza, és amint azt a Közszolgálati Törvényszék a fenti 125. pontban kimondta, szóba jöhetnek volna a magánéletet kevésbé sértő, a Parlament számára az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek 82. és 83. cikkének teljes körű alkalmazását lehetővé tévő intézkedések. A Parlament többek között megtehetné volna, hogy az adattovábbítás Bizottságtól való kérése előtt felkéri a felperest, hogy adjon információt rá vonatkozó bizonyos egészségügyi előzményekről, illetve hogy a szükséges orvosi vizsgálatokat elvégezteti a saját szervezeti egységeivel. Ezenfelül a továbbított adatok – amelyeket 2006-ban és 2007-ben, több mint másfél évvel a vitatott határozat meghozatalát megelőzően gyűjtöttek – viszonylag idejétmúlt jellege nem támasztja alá a Parlament azon érvét, hogy ez az adattovábbítás szükséges volt.

- 140 Amint azt a felperes megalapozottan megjegyzi, a Parlament arra sem hivatkozhat, hogy a vitatott adattovábbítás jogi alapja a 45/2001 rendelet 10. cikkének (3) bekezdése. Ugyanis bár e cikk felhatalmazza az intézmények egészségügyi szolgálatának tagjait a valamely személy feladatai ellátására való alkalmasságára vonatkozó orvosi diagnózishoz szükséges adatok kezelésére, e rendelkezésnek nem célja az olyan adattovábbítás lehetővé tétele, mint amelyet a jelen ügyben vitatnak, illetve ilyen adattovábbítást nem is tesz lehetővé, még akkor sem, ha erre az adattovábbításra az érintett intézmények egészségügyi szolgálata között kerül sor.
- 141 Harmadszor a 45/2001 rendelet 7. cikkét illetően meg kell állapítani, hogy – amint azzal a felperes megalapozottan érvel – az az adattovábbítás, amelyet nem lehet a rendelet 10. cikke alapján szükségesnek tekinteni, még kevésbé lehet az ugyanezen rendelet 7. cikke alapján, mivel ugyanarról a feladatról, nevezetesen a felperes felvételt megelőző, fizikai alkalmassági vizsgálatáról van szó.
- 142 A fentiekből következően, figyelemmel a felperesre vonatkozó egészségügyi adatok különösen érzékeny jellegére és a gyűjtésük körülményeire a Közszolgálati Törvényszék úgy ítéli meg, hogy a Parlament ezen adatok kezelésével nem hajtotta végre jogszerűen az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek 82. és 83. cikkének rendelkezéseiben rá bízott feladatokat. Ehhez a Parlamentnek kérni kellett volna a felperestől az adatok továbbításához való hozzájárulását, vagy el kellett volna végeztetnie a megfelelő orvosi vizsgálatokat, ahelyett hogy az érintett előzetes engedélye nélkül más intézmény által más eljárás keretében gyűjtött egészségügyi adatokat vesz alapul.
- 143 Ennélfogva a felperes megalapozottan állítja, hogy a Parlament orvosszakértője azzal, hogy kérte a Bizottságtól az említett adatok továbbítását, megsértette a 45/2001 rendelet 6. és 7. cikkének rendelkezéseit, illetve azzal, hogy ezen adatokra támaszkodott, szabálytalan véleményt adott a felperes fizikai alkalmasságáról. Következésképpen a jogalap második részének helyt kell adni.
- 144 A Parlament azonban beadványaiban azzal is érvel, hogy a vitatott határozat nemcsak a fizikai alkalmatlanságon alapul, hanem a bizalmi viszony megsértésén is.
- 145 A Közszolgálati Törvényszéknek tehát meg kell vizsgálni, hogy a Parlament ténylegesen hivatkozott-e erre a második okra, illetve az igazolhatja-e a vitatott határozatot.
- 146 Bár a Parlament a vitatott határozatban és a panaszt elutasító határozatban megemlíti azt a körülményt, hogy a felperes nem teljesítette azt a kötelezettségét, hogy jelezze, korábban más európai intézménynél már részt vett orvosi vizsgálaton, ennek közvetlenül nem tulajdonít jogi következményeket, mivel ezen határozatok jogi alapját kizárólag az a megállapítás képezi, hogy a felperes nem teljesítette a feladatai ellátásához szükséges fizikai alkalmassági követelményt. Ennek megfelelően, a Parlament állításával ellentétben a vitatott határozat nem alapul a bizalmi viszony megsértésén.
- 147 A Parlament érvelése arra irányul, hogy más indokot terjesszen a Közszolgálati Törvényszék elé, azonban meg kell állapítani, hogy nem akadály a vitatott határozat megsemmisítésének az, ha az eljárás folyamán olyan indokra hivatkoznak, amely jogilag igazolhatta volna az említett határozatot

(lásd ebben az értelemben az Elsőfokú Bíróság T-173/02. sz., Tomarchio kontra Bizottság ügyben 2003. december 10-én hozott ítéletének 86. pontját és T-10/04. sz., Leite Mateus kontra Bizottság ügyben 2006. március 15-én hozott ítéletének 43. pontját), kivéve ha az adminisztráció kötött hatáskörrel rendelkezik a szóban forgó területen.

- 148 Márpedig a jelen ügyben a Parlament nem állíthatja, hogy ebben a kötött hatáskört jelentő helyzetben volt, mivel a bizalmi viszony megszakadására vonatkozó indokot illetően széles mérlegelési mozgástérrel rendelkezett (lásd ebben az értelemben a Közzolgálati Törvényszék F-67/09. sz., Angulo Sánchez kontra Tanács ügyben 2010. december 15-én hozott ítéletének 76–78. pontját).
- 149 Ezenkívül, mindettől függetlenül a Parlament a vitatott határozat meghozatalának időpontjában nem jelenthette ki, hogy a felperes szándékosan elhallgatta előle, hogy már dolgozott a Bizottságnál, vagy hogy egy másik intézménynél már végeztek rá vonatkozóan orvosi vizsgálatot. Ugyanis a jelen ítélet 29. és 31. pontjából kitűnik, hogy a felperes és az adminisztráció megállapodott abban, hogy az érintett 2009. januárban küldi el a Parlamentnek a felvételi akta összeállításához szükséges dokumentumokat. Nem lehetett tehát kizárni, hogy a felperes ezen információkat a munkába állása előtt vagy a neki korábban 2009. január 7-re javasolt orvosi vizsgálat alkalmával hozza a Parlament tudomására.
- 150 Ebből az következik, hogy meg kell semmisíteni a vitatott határozatot, anélkül hogy szükséges lenne megvizsgálni a lelki zaklatás megvalósulására alapított utolsó kereseti kérelmet.

#### *4. A kártérítési kérelemről*

##### *A felek érvei*

- 151 A felperes azt állítja, hogy a felvételt megelőző orvosi eljárás során elkövetett szabálytalanságok a Parlament felelősségének megállapítását megalapozó köteleességszegésnek minősülnek, mivel egyrészt e szabálytalanságok következtében őt vagyoni és nem vagyoni kár érte, másrészt azok közvetlen összefüggésben állnak az általa hivatkozott kárral.
- 152 A vagyoni kárt illetően a felperes azzal érvel, hogy a Parlament által elkövetett köteleességszegés következtében elvesztette annak nagyon komoly esélyét, hogy állást kapjon a Parlamentben; esélye lehetett volna arra is, hogy ezen állást határozatlan ideig töltse be. Ez alapján a következők közötti különbözet 95%-ának megfelelő kártérítést kér: egyrészt azon díjazás, amelyet a 2009. február 2-től augusztus 2-ig terjedő időszakban kellett volna kapnia, másrészt az ezen időszakra szólóan általa ténylegesen kapott munkanélküli támogatások. E tekintetben „ideiglenesen” 50 000 euró kártérítést kér.
- 153 A nem vagyoni kárt illetően a felperes 20 000 eurót kér, tekintettel a Parlamenthez való felvételének megakadályozása és az elkövetett számos jogsértés – többek között a magánélet tiszteletben tartásához való jogának megsértése – miatt általa átélt azon érzésre, hogy vele igazságtalanság történt.
- 154 A Parlament azzal érvel, hogy a kártérítési kérelmeket el kell utasítani. Ugyanis a felperes nem bizonyította köteleességszegés fennállását.
- 155 Ezenfelül a Parlament a vagyoni kárt illetően úgy véli, hogy egyrészt az nem valós és nem biztos, mivel nincs bizonyítva, hogy felvette volna a felperest, ha az orvosi vizsgálatra a Bizottság által továbbított egészségügyi adatok ismerete nélkül kerül sor. Másrészt a Parlament úgy véli, hogy a felperes túlbecsülte e kárt, annak összege semmiképpen nem érheti el az 50 000 eurót. A Parlament szerint az a díjazás, amelyet a felperes a 2009. február 2-től augusztus 2-ig terjedő időszakban kaphatott volna, legfeljebb 15 600,60 euró lehet. Ezenkívül ebből az összegből még le kell vonni az ugyanezen időszakra szólóan kapott munkanélküli támogatásokat. Végül az így kapott összeget egy negatív együtthatóval kell súlyozni annak figyelembevétele érdekében, hogy a felperesnek nem volt komoly esélye a felvételre.

156 A nem vagyoni kárt illetően a Parlament azt állítja, hogy a felperes nem bizonyítja kellőképpen e kár mibenlétét, illetve emlékeztet az állandó ítélkezési gyakorlatra, amely szerint a megtámadott aktus megsemmisítése főszabály szerint az érintettet ért nem vagyoni kár megfelelő és elégséges jóvátételét jelenti.

*A Közzolgálati Törvényszék álláspontja*

157 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az adminisztráció felelősségének megállapításához több feltétel teljesülése szükséges: az intézménynek felrótt magatartás jogellenessége, a kár tényleges fennállása, valamint a magatartás és a hivatkozott kár közötti okozati összefüggés (a Bíróság C-136/92. P. sz., Bizottság kontra Brazzelli Lualdi és társai ügyben 1994. június 1-jén hozott ítéletének 42. pontja, és C-348/06. P. sz., Bizottság kontra Girardot ügyben 2008. február 21-én hozott ítéletének 52. pontja). E három feltétel kumulatív. Bármelyik hiánya elegendő a kártérítési kérelem elutasításához.

158 Az okozati összefüggést illetően főszabály szerint a felperesnek kell bizonyítania az intézmény által elkövetett kötelességszegés és a hivatkozott kár közötti közvetlen és biztos okozati összefüggés fennállását (az Elsőfokú Bíróság T-140/97. sz., Hautem kontra EBB ügyben 1999. szeptember 28-án hozott ítéletének 85. pontja).

159 Mindazonáltal az okozati összefüggés bizonyosságának foka eléri az ítélkezési gyakorlat által megkövetelt szintet, ha az Unió valamely intézménye által elkövetett jogsértés biztosan megfosztott valamely személyt nem szükségszerűen a felvételtől, mivel az arra való jogosultságot az érintett soha nem tudná bizonyítani, hanem a tisztviselőként vagy alkalmazottként való felvétel komoly esélyétől, amely az érdekelt számára jövedelemkiesés formájában megjelenő vagyoni kárt eredményez. Amikor az adott ügy körülményei között különösen valószínű, hogy jogszerű eljárás esetén az érintett közösségi intézmény az érintettnek ítélte volna az állást, a szabályosan lefolytatott felvételi eljárás kimenetele tekintetében fennálló elméleti bizonytalanság nem akadályozhatja meg az érintett által amiatt elszenvedett tényleges vagyoni kár megtérítését, hogy nem fogadták el az olyan álláshelyre beadott pályázatát, amelyre való kinevezésre minden esélye megvolt (az Elsőfokú Bíróság T-45/01. sz., Sanders és társai kontra Bizottság ügyben 2004. október 4-én hozott ítéletének 150. pontja, és a Közzolgálati Törvényszék F-46/07. sz., Tzirani kontra Bizottság ügyben 2008. október 22-én hozott ítéletének 218. pontja).

160 A vagyoni kárt illetően a felperes megalapozottan állítja, hogy a Parlament által elkövetett jogsértés hiányában – amely intézmény orvosszakértője nem friss egészségügyi adatokra támaszkodott, és maga nem végezte el az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek szerinti orvosi alkalmassági vizsgálatot – komoly esélyei lettek volna a felvételre.

161 Ugyanis először is a Parlament már arról tájékoztatta a felperest, hogy felvette. Az alkalmazásra vonatkozó határozat tehát nem csupán lehetőség volt, hanem azt ténylegesen meghozták, és a felperes alkalmazása már csak annak elismerésétől függött, hogy fizikailag alkalmas a feladatai ellátására.

162 Másodsor, a Parlament állításával ellentétben, nincs bizonyítva, hogy abban az esetben, ha a felvételt megelőző orvosi vizsgálat szabályosan zajlott volna, a felperest önmagában azon információk alapján sem vették volna fel, amelyeket a Parlament egészségügyi szolgálata a felperes egészségi állapotára vonatkozóan 2009. januárban gyűjtött. Ugyanis a felperes felvételének Bizottság általi 2007-es megtagadását igazoló egészségügyi adatok változhattak, és igazolhatták volna a felperes felvételre való alkalmasságának a Parlament szervezeti egységei általi elismerését.

163 Végül pedig nem várható el a valamely állásra jelentkező pályázótól, hogy a jövőbeli munkáltatója előtt feltárjon minden rá vonatkozó egészségügyi előzményt. Amint azt a Bíróság már kimondta, a magánélet tiszteletben tartásához való, az EJEE 8. cikkében szereplő, és a tagállamok közös alkotmányos hagyományaiból következő jog egyike az uniós jogrend által védett alapvető jogoknak



(lásd a fent hivatkozott Bizottság kontra Németország ügyben hozott ítélet 23. pontját). E jogba többek között beletartozik az egészségi állapot titokban tartásához való jog (a Bíróság fent hivatkozott X kontra Bizottság ügyben 1994. október 5-én hozott ítéletének 17. pontja).

- 164 Tény, hogy a munkáltató elvégeztetheti azokat a vizsgálatokat, amelyek lehetővé teszik a felvenni szándékozott személy fizikai alkalmasságának értékelését, és ha e személy – amint arra joga van – megtagadja a vizsgálatokon való részvételt, a munkáltató e megtagadáshoz az általa megfelelőnek tartott következményeket fűzheti azzal, hogy nem vállalja az érintett alkalmazásával járó veszélyeket (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott X kontra Bizottság ügyben 1994. október 5-én hozott ítélet 20. és 21. pontját).
- 165 Mindazonáltal a jelen ügyben nem biztos, hogy a Parlamentnek a Bizottság egészségügyi szolgálatától kapott információk hiányában kétségei támadtak volna a felperes egészségi állapotát illetően, és alapos vizsgálatokat végeztetett volna el, egyébiránt annak tudatában, hogy a felperesnek csupán rövid időre szóló szerződést ajánlottak. Még ha feltételezzük is, hogy a felperes – ahogyan állítja – jelezte volna a Parlamentnek a 2009. januárban esedékes orvosi vizsgálat alkalmával, hogy olyan problémái voltak, amely miatt pszichiáterhez kellett fordulnia, nem biztos, hogy ezen információ következtében az intézmény elutasította volna az érintett pályázatát. Ha már önmagában a valamely fiziológiai zavarról való tudomásszerzés igazolná az alkalmazás munkáltató általi megtagadását, akkor számos olyan személynek, aki a múltban ilyen zavarban szenvedett – még ha csak kis időre is –, komoly nehézségeket kellene leküzdenie ahhoz, hogy munkát találjon.
- 166 E körülmények között a Közzolgálati Törvényszék úgy ítéli meg, hogy a felperest megfosztották a határozott időre való felvétel tényleges esélyétől, és ezen esélyvesztés értékét a Közzolgálati Törvényszék rendelkezésére álló bizonyítékok összessége alapján méltányossági alapon 50%-ban lehet meghatározni (lásd analógia útján az Elsőfokú Bíróság T-10/02. sz., Girardot kontra Bizottság ügyben 2006. június 6-án hozott ítéletének 118. és 119. pontját). Figyelembe véve egyrészt azt a díjazást, amelyet a felperes a szerződéses alkalmazottként történő alkalmazása idején kaphatott volna, és amelyet a Parlament 15 600,60 euróban határozott meg, másrészt az érintett által a szóban forgó időszakban kapott juttatásokat, amely időszakban megközelítőleg havi 960 euró munkanélküli támogatásban részesült, harmadrészt azt, hogy nem merült fel olyan körülmény, amely arra engedne következtetni, hogy a felperes alkalmazása hat hónap elteltével meghosszabbítható lett volna, a Parlamentet méltányossági alapon arra kell kötelezni, hogy vagyoni kár címén fizessen a felperesnek 5000 eurót.
- 167 A nem vagyoni kárt illetően emlékeztetni kell arra, hogy a megtámadott aktus megsemmisítése önmagában megfelelő és főszabály szerint elégséges jóvátételét jelenti e kárnak (az Elsőfokú Bíróság T-60/94. sz., Pierrat kontra Bíróság ügyben 1995. január 26-án hozott ítéletének 62. pontja, valamint T-328/01. sz., Robinson kontra Parlament ügyben 2004. január 21-én hozott ítéletének 79. pontja; a Közzolgálati Törvényszék F-42/06. sz., Sundholm kontra Bizottság ügyben 2007. december 13-án hozott ítéletének 44. pontja).
- 168 Az uniós bíróság azonban bizonyos esetekben kivételt enged e szabály alól.
- 169 Először is az adminisztráció jogellenes aktusának megsemmisítése akkor nem jelentheti a nem vagyoni kár teljes jóvátételét, ha ezen aktus az érintett képességeinek vagy magatartásának olyan értékelését tartalmazza, amely őt sértheti (lásd a Bíróság C-343/87. sz., Culin kontra Bizottság ügyben 1990. február 7-én hozott ítéletének 25–29. pontját és a fent hivatkozott Pierrat kontra Bíróság ügyben hozott ítélet 62. pontját).
- 170 Márpedig a jelen ügyben a Parlament által a felperes magatartására vonatkozóan a vitatott határozatban és a panaszra adott válaszban kifejtett értékelés – bizonyos mértékig – a felperest sértőnek tekinthető. Ugyanis a Parlament kifejezetten felrója neki, hogy szándékosan elhallgatta, hogy a Bizottságnál már végeztek rá vonatkozóan felvételt megelőző orvosi vizsgálatot, és ezzel megszegte kötelelességeit. Ezzel a

megfogalmazással a Parlament nyíltan megkérdőjelezte a felperes jóhiszeműségét, holott ez utóbbi egyrészt tájékoztatta a Parlamentet a Bizottság szervezeti egységeinél szerzett szakmai tapasztalatáról, másrészt egy orvosi vizsgálat alkalmával közölte volna ezeket az információkat, és ismertethette volna azok hátterét. Ennek következtében a Parlament értékelése, amelyet a Közzolgálati Törvényszék által fentebb már jogellenesnek nyilvánított határozatban fejtett ki, közvetlenül nem vagyoni kárt okozott a felperesnek (az Elsőfokú Bíróság T-197/98. sz., Rudolph kontra Bizottság ügyben 2000. március 23-án hozott ítéletének 98. pontja).

- 171 Másodsor az adminisztráció jogellenes aktusának megsemmisítése akkor nem jelentheti a nem vagyoni kár teljes jóvátételét, ha az elkövetett jogsértés különösen súlyos (az Elsőfokú Bíróság T-16/03. sz., Ferrer de Moncada kontra Bizottság ügyben 2004. szeptember 30-án hozott ítéletének 68. pontja; a Közzolgálati Törvényszék F-99/07 és F-45/08. sz., Bernard kontra Europol egyesített ügyekben 2009. július 7-én hozott ítéletének 106. pontja).
- 172 Márpedig a jelen ügyben a Parlament által elkövetett különböző jogsértések, különösen a magánélet tiszteletben tartásához való jog és a 45/2001 rendelet megsértése, különösen súlyos fokú, amely indokolja nem vagyoni kár címén járó kártérítés megítélését.
- 173 Harmadsor a Közzolgálati Törvényszék már kimondta, hogy valamely aktus megsemmisítése – amennyiben nem érvényesülhet hatékonyan – önmagában nem jelentheti a megsemmisített aktussal okozott teljes nem vagyoni kár megfelelő és elégséges jóvátételét (a fent hivatkozott Tzirani kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 223. pontja).
- 174 A jelen ügyben, bár még van lehetőség az elkövetett jogsértéseket orvosló intézkedések meghozatalára, például a felperes újbóli orvosi vizsgálatára, fennáll a veszélye, hogy a vitatott határozat megsemmisítése nem jár semmilyen konkrét következménnyel. Ugyanis a felperes egészségére vonatkozó, a Parlament által jogellenesen megismert adatok alapján a felperes egészségi állapotának az ezen intézmény egészségügyi szolgálata általi objektív vizsgálatát megnehezítő kétségek támadhatnak, de ettől függetlenül is kevésbé valószínű, hogy a Parlament a felperes felvételét tervezi, akivel a szervezeti egységeinél dolgozó szerződéses alkalmazottként soha nem állt foglalkoztatási viszonyban.
- 175 Ennek következtében a vitatott határozat megsemmisítése nem jelenti a felperes nem vagyoni kárának teljes jóvátételét. A Közzolgálati Törvényszék akkor értékeli megfelelően e kárt, különösen a megállapított jogsértések súlyosságára és következményeire tekintettel, ha annak összegét 20 000 euróban állapítja meg.
- 176 A fentiek összességéből következően a Közzolgálati Törvényszék arra kötelezi a Parlamentet, hogy fizessen a felperesnek 25 000 eurót az őt ért vagyoni és nem vagyoni kár – beleértve minden kamatot – címén.

### **A költségekről**

- 177 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 1. §-a értelmében – valamint ugyanezen szabályzat II. címe 8. fejezetének rendelkezéseire tekintettel – a Közzolgálati Törvényszék a pereszes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.
- 178 Az eljárási szabályzat 89. cikkének 2. §-a értelmében részleges pernyertesség esetén a Közzolgálati Törvényszék elrendelheti a költségeknek a felek közötti megosztását, vagy azt, hogy a felek mindegyike maga viselje saját költségeit.
- 179 A jelen ügyben, mivel a Közzolgálati Törvényszék lényegében helyt ad a keresetnek, az eset körülményeinek megfelelő értékelése alapján a Közzolgálati Törvényszék úgy határoz, hogy a Parlament maga viseli saját költségeit, valamint köteles viselni a felperes részéről felmerült költségeket.

180 Az eljárási szabályzat 89. cikke 4. §-ának megfelelően a beavatkozó maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján

**A KÖZSZOLGÁLATI TÖRVÉNYSZÉK (első tanács)**

a következőképpen határozott:

- 1) **A Közzolgálati Törvényszék megsemmisíti a 2008. december 19-i határozatot, amelyben az Európai Parlament visszavonta a V-nek tett állásajánlatot.**
- 2) **A Közzolgálati Törvényszék arra kötelezi az Európai Parlamentet, hogy fizessen V-nek 25 000 eurót.**
- 3) **A Közzolgálati Törvényszék a keresetet az ezt meghaladó részében elutasítja.**
- 4) **Az Európai Parlament maga viseli saját költségeit, és köteles viselni a felperes költségeit.**
- 5) **A beavatkozóként fellépő európai adatvédelmi biztos maga viseli saját költségeit.**

Gervasoni

Kreppel

Rofes i Pujol

Kihirdetve Luxembourgban, a 2011. július 5-i nyilvános ülésen.

W. Hakenberg  
hivatalvezető

S. Gervasoni  
elnök